

รายงานฉบับสมบูรณ์

แผนงานวิจัย

การพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

Developing Green Tourism in Krabi Province

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์

ธันวาคม 2559

สัญญาเลขที่ RDG5850096

รายงานฉบับสมบูรณ์

แผนงานวิจัย

การพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

Developing Green Tourism in Krabi Province

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ชุดโครงการการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

สนับสนุนโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

และสำนักสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

กิตติกรรมประกาศ

แผนงานวิจัยการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่มีจุดมุ่งหมายเพื่อผลักดันและขับเคลื่อนปฏิญญากระบี่เพื่อนำการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ไปสู่เป้าหมายการเป็นเมืองท่องเที่ยวสีเขียวที่ตั้งจุดนักท่องเที่ยวคุณภาพ ภายใต้การส่งเสริมของท่านประสิทธิ์ โอสานานนท์ อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ และคุณวิยะดา ศรีรางกุล ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกรุงเทพฯ อดีตผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ จนกระทั่งการพัฒนาข้อเสนอแผนงานวิจัยภายใต้การสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ผลักดันให้คณะผู้วิจัยพัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งเน้นการวิจัยเชิงบูรณาการและการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

งานวิจัยนี้เป็นการดำเนินการภายใต้หน่วยวิจัยการบริโภคและเศรษฐกิจยั่งยืน สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่ให้การสนับสนุนทุนดำเนินการหน่วยวิจัย และขอขอบคุณสมาชิกในหน่วยวิจัยการบริโภคและเศรษฐกิจยั่งยืนที่ให้การสนับสนุน ตลอดจนให้กำลังใจผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณ ดร.จันทริกา ธนะโสภณ รองผู้อำนวยการ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ซึ่งให้การสนับสนุน และชี้แนะ เพื่อให้ผลงานมีคุณภาพสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง รวมไปถึงขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภาวดี โพธิยะราช ผู้ประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ที่ให้คำแนะนำและคอยประสานงานให้ทีมวิจัยทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ในหน่วยประสานงานโครงการฯ ที่ประสานงานและช่วยเหลือนักวิจัยเป็นอย่างดี และที่สำคัญ ดร.ปิยะ ปานผู้มีทรัพย์ที่เสียสละดูแลแผนงานวิจัยนี้ในช่วงแรก

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จได้ก็เนื่องด้วยความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ หน่วยงานภาครัฐกิจต่าง ๆ ที่ช่วยอำนวยความสะดวก ดูแลช่วยเหลือ และให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ต่องานวิจัย โรงแรมกระบี่เมอริทัม โรงแรมพีชลาภู่นารีสอร์ท แอนด์สปา โรงแรมพระนางอินทร์ อ่าวนาง โรงแรมลันตารีสอร์ท เกะลันตา จังหวัดกระบี่ที่ให้การสนับสนุนห้องพักในราคาพิเศษ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ให้ข้อมูลทุกท่าน และผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ในด้านการพัฒนาแนวทางในการสร้างการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ และขอยกความดีทั้งหมดให้กับบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ที่ได้สั่งสอน อบรมให้ความรู้กับผู้วิจัย Professor Jonathan Schroeder ครูผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านตราสินค้าให้กับผู้วิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เทพ พุกุล อาจารย์ผู้ถ่ายทอดวิชาการด้านการตลาดให้ผู้วิจัยที่ล่วงลับไปแล้ว รวมทั้งมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่ให้โอกาสผู้วิจัยในการพัฒนางานทางวิชาการครั้งนี้ และที่สำคัญงานวิจัยชิ้นนี้จะไม่สามารถ

สำเร็จลุล่วงได้หากขาดแรงสนับสนุนจาก ด.ญ.ภิญญาพัชญ์ พงศกรรังศิลป์ และด.ช.รภัทร พงศกรรังศิลป์ที่อดทนลงพื้นที่วิจัยกับนักวิจัย

ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์
ธันวาคม 2559

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

แผนงานวิจัย

(ภาษาไทย)

การพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

(ภาษาอังกฤษ)

Developing Green Tourism in Krabi Province

ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย

ชื่อ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์

หน่วยงานที่สังกัด

สาขาบริหารธุรกิจ

สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

โทรศัพท์ 0887780180 โทรสาร 075672292

E-mail

psiwarit@gmail.com

งบประมาณและระยะเวลาทำวิจัย

ได้รับงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 งบประมาณที่ได้รับ 655,000 บาท

ระยะเวลาทำการวิจัย 1 ปี ตั้งแต่เดือน 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 ถึง 30 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2559

1) บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งของโลกที่มีการขยายตัวสูง ตามอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากร การพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการพัฒนาของเทคโนโลยี ทั้งทางด้าน การสื่อสาร และ การคมนาคมที่ สะดวกสบาย รวดเร็ว การเดินทางที่ลดระยะเวลา รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่ถูกลงในกรณีของสายการบินราคาต่ำ (low cost airline) ยิ่งกระตุ้นและเพิ่มสมรรถภาพให้กับอุตสาหกรรมนี้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ไม่อาจปฏิเสธได้ว่า การท่องเที่ยวนำมาซึ่งประโยชน์มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งการท่องเที่ยวเปรียบเสมือนเฟืองจักรสำคัญในการสร้างความเจริญทั้งด้านสาธารณสุข โภชนา การค้า การบริการ การนำพาซึ่งธุรกิจเกี่ยวเนื่องต่างๆ ก่อให้เกิดการจ้างงาน และการกระจายรายได้ ทั้งนี้ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศกำลังพัฒนา ที่การท่องเที่ยวเป็นสินค้าสำคัญที่นำเงินตราต่างประเทศมาตั้งแต่อดีต ด้วยเป็นประเทศที่มีศักยภาพทางด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวและความพร้อมด้านการบริการ มีจุดเด่นด้านความหลากหลายของทรัพยากรทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ก่อให้เกิดการพัฒนากิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่ดึงดูดผู้คนทั่วทุกมุมโลกให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยมีอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

โดยจากการจัดประชุมกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียทางการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ พบว่าผู้มีส่วนได้เสียต้องการเน้นพัฒนาการขยายผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูงในจังหวัดกระบี่ ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์จังหวัดกระบี่ด้วย นั่นคือ การเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพระดับนานาชาติ แหล่งเกษตรอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน สังคมน่าอยู่ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจึงมุ่งเน้นให้เป็น

แม่แบบทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มต่างเห็นสอดคล้องกันว่า ควรเน้นพัฒนาการขยายผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูงโดยเน้นในเรื่องธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียว และการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอันดามันให้มีคุณภาพและก่อให้เกิดความยั่งยืนในอนาคต

ดังนั้นงานวิจัยครั้งนี้จึงต้องการที่จะศึกษาการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่เพื่อตอบสนองความต้องการของหน่วยงานผู้ใช้ประโยชน์งานวิจัย โดยให้ได้มาซึ่งแนวทางการเมืองต้นแบบทางด้านการท่องเที่ยวสีเขียว มุ่งเน้นการให้บริการสินค้าและผลิตภัณฑ์ตามศักยภาพและขีดความสามารถของทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นหลัก รวมไปถึงแนวทางการพัฒนาภาพลักษณ์การท่องเที่ยวสีเขียวตามอัตลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว ที่ดำเนินการอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีการกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น รับผิดชอบต่อในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมร่วมกัน ทั้งการจัดการขยะและน้ำเสียที่เกิดจากการดำเนินงานของสถานประกอบการ ทั้งนี้เพื่อที่จะพัฒนาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวสีเขียวที่มีการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีการนำแนวคิดเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของธุรกิจ มาประยุกต์ใช้อันจะเป็นแนวทางที่ให้ความสำคัญกับผู้ที่มีส่วนได้เสียทางการท่องเที่ยวในการรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานทางการท่องเที่ยวให้ร่วมรับผิดชอบต่อการท่องเที่ยวอันเป็นแนวทางหนึ่งในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางการท่องเที่ยวที่สามารถนำไปใช้ในการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เพื่อดำเนินการตลาดเชิงรุกในการขยายฐานนักท่องเที่ยวด้านการจัดการการท่องเที่ยวแบบคุณภาพที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอันเป็นแนวทางหนึ่งในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยวทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลกต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อพัฒนาเมืองต้นแบบทางด้านการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่
- 1.2.2 เพื่อพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่
- 1.2.3 เพื่อพัฒนาตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่
- 1.2.4 เพื่อเสนอแนะแนวทางเชิงนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว จังหวัดกระบี่

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ โดยให้ความสำคัญกับองค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวใน 4 ด้าน คือ ทรัพยากรการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว สถานประกอบการหรือธุรกิจทางการท่องเที่ยว และชุมชนท้องถิ่น ในการที่จะพัฒนาไปสู่แหล่งท่องเที่ยวสีเขียว (Green destination) ซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพ อันจะนำไปสู่พฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Environmentally friendly behavior) และการดำเนินการให้บริการการท่องเที่ยวโดยธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียว (Green business) โดยมุ่งเน้นประเด็นด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับแนวทางการพัฒนาเมืองต้นแบบการท่องเที่ยวสีเขียวด้วยแนวคิดเมืองน่าอยู่ (Livable City) รวมไปถึงการศึกษาตำแหน่งผลิตภัณฑ์และวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่อันจะนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการกำหนดภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่

1.4 วิธีการศึกษา

แผนงานวิจัยนี้มุ่งเน้นในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ โดยแผนงานวิจัยต้องบูรณาการผลงานวิจัยของทั้ง 3 โครงการย่อย โดยมีรายละเอียดดังนี้

มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1.4.1 คณะผู้วิจัยดำเนินการจัดประชุมเพื่อชี้แจงโครงการวิจัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเมื่อวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2558 โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น 71 คน ประกอบไปด้วยตัวแทนจากหน่วยงานที่บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว (ธุรกิจโรงแรม ที่พัก ธุรกิจจันทน์เที่ยวและธุรกิจอาหาร) เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและประชุมกลุ่มย่อยในอนาคต และเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวสีเขียว จังหวัดกระบี่

1.4.2 ผู้วิจัยพัฒนาแนวทางการดำเนินงานและมาตรฐานการท่องเที่ยวสีเขียว โดยอาศัยการบูรณาการแนวคิดทางด้านการท่องเที่ยวสีเขียว และแนวคิดการท่องเที่ยวแบบ 7 greens มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์และพัฒนา รวมทั้งทำการวิเคราะห์ศักยภาพของการท่องเที่ยวท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ในการที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวเพื่อทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหาและอุปสรรค

1.4.3 โครงการย่อยที่ 1 ดำเนินการศึกษาแนวทางการพัฒนาเมืองต้นแบบด้านการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ตามแนวทางท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อค้นหาแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองต้นแบบการท่องเที่ยวสีเขียวที่นำไปสู่การร่วมพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้เป็น “เมืองน่าอยู่” ตามคำขวัญของจังหวัด และมีการค้นหาตัวชี้วัดเมืองน่าอยู่เพื่อพัฒนาชุมชนการท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบจังหวัดกระบี่ที่ผู้วิจัยเลือกชุมชนทุ่งหยีเพ็ง หมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่เป็นพื้นที่ดำเนินการ

1.4.4 โครงการย่อยที่ 2 ดำเนินการศึกษาแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว จังหวัดกระบี่ โดยศึกษาจากธุรกิจท่องเที่ยวที่มีการดำเนินการธุรกิจสีเขียวในจังหวัดกระบี่ และธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่ม Frontier Group ที่เข้าร่วมโครงการ Zero Carbon Resort ที่มีการขับเคลื่อนและดำเนินการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว เพื่อพัฒนาแนวทางการขับเคลื่อนธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียว จังหวัดกระบี่

1.4.5 โครงการย่อยที่ 3 ดำเนินการศึกษาแนวทางการสร้างตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ โดยอาศัยแนวคิดวัฒนธรรมตราสินค้า (Brand Culture) และกระบวนการสร้างคุณค่าร่วมกัน (Value Co-Creation) โดยศึกษาการรับรู้ภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่และการตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำของนักท่องเที่ยว และการวิเคราะห์อัตลักษณ์และตำแหน่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ก่อนที่จะอาศัยกระบวนการวิจัยแบบ Projective Technique ในการกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

1.4.6 การเข้าร่วมการประชุม Zero Carbon Conference ณ โรงแรมกระบี่เมอริทัม รีสอร์ท แอนด์สปา จังหวัดกระบี่ เพื่อแลกเปลี่ยนและเก็บข้อมูลด้วยการสังเกต รวมทั้งพูดคุยสอบถามแนวทางการดำเนินงานการท่องเที่ยวสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ณ วันที่ 25 – 26 กันยายน พ.ศ. 2558 โดยมีผู้เข้าร่วมการประชุมจากภาครัฐ ภาคเอกชนด้านธุรกิจท่องเที่ยวที่ดำเนินการธุรกิจแบบคาร์บอนต่ำ ชุมชนท่องเที่ยว นักวิชาการ และประชาชนทั่วไป

1.4.7 แผนงานวิจัยได้ร่วมกับโครงการย่อยในการจัดประชุมร่วมกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยว รวมทั้งการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ เทศบาลเมืองกระบี่ หอการค้าจังหวัดกระบี่ สมาคมธุรกิจโรงแรมจังหวัดกระบี่ ธุรกิจท่องเที่ยวที่ดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวภายใต้โครงการ ZCR ที่เป็นกลุ่ม Frontier Group ตลอดจนชุมชนการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

1.4.8 เมื่อได้ผลการวิเคราะห์ของทั้งสามด้าน (3 ชุดโครงการ) ผู้วิจัยนำผลมาสังเคราะห์ร่วมกัน โดยเชิญกลุ่มผู้ที่มีส่วนได้เสียในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมาร่วมระดมความคิดผ่านการประชุมกลุ่มย่อย เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเสนอแนะ และแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว ทั้งวิธีการหรือกลยุทธ์ที่กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางส่วนดังกล่าวได้ดำเนินการอยู่แล้ว เช่น การจัดการโรงแรมสีเขียว มาประยุกต์ใช้กับ ธุรกิจหรือแหล่งท่องเที่ยว รวมไปถึงแผนการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวใน อนาคตของพื้นที่ศึกษา

1.4.9 เมื่อสิ้นสุดการสังเคราะห์โครงการย่อยทั้ง 3 ด้าน คือชุมชนการท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบ ธุรกิจการท่องเที่ยว และการพัฒนาภาพลักษณ์การท่องเที่ยวสีเขียว แผนวิจัยได้นำเสนอข้อมูลจากแผน งานวิจัยให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ในวันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 ณ โรงแรมลันตารีสอร์ท หมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น 69 คน

2) สรุปผลการศึกษา

การศึกษาในแผนงานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวใน จังหวัดกระบี่ โดยประกอบไปด้วยการศึกษาใน 3 โครงการย่อย ได้แก่ การพัฒนาเมืองต้นแบบการ ท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่โดยอาศัยแนวคิดเมืองน่าอยู่ การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ และการพัฒนาตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ โดยมีสรุปผลโดยภาพรวม ดังนี้

2.1 การพัฒนาเมืองต้นแบบการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

ในการศึกษาของโครงการย่อยที่ 1 เพื่อพัฒนาเมืองต้นแบบการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ ภายใต้นแนวคิดเมืองน่าอยู่ โดยศึกษาทั้งในมิติของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการ ท่องเที่ยว อาทิ เทศบาลเมืองกระบี่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดกระบี่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ เป็นต้น และมิติของชุมชนท่องเที่ยวที่ เกี่ยวข้อง เนื่องจากในการพัฒนาเมืองท่องเที่ยวสีเขียว ผู้วิจัยประยุกต์แนวคิดเมืองน่าอยู่ (Livable City) ในการศึกษาครั้งนี้ ดังนั้น จึงต้องดำเนินการกำหนดตัวชี้วัดเมืองน่าอยู่ตามมุมมองของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการ บริหารจัดการการท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่ รวมไปถึงการพัฒนาชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยว และสามารถสรุปแนวทางการพัฒนาชุมชนต้นแบบดังนี้

2.1.1 การเข้าร่วม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดกฎเกณฑ์ กติกาและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับ การมีส่วนร่วมกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม ภายใต้มุมมองการดำเนินการ บริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนทุ่งหยีเพ็งโดยมีเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน และ ความสามารถในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนทุ่งหยีเพ็งมากกว่า รายได้จากการท่องเที่ยว หรือกล่าวได้ว่าเป็นการใช้การท่องเที่ยวเป็นกลไกในการรักษาฐานทรัพยากร ทางการท่องเที่ยวให้ยั่งยืน

2.1.2 กิจกรรมการท่องเที่ยว โดยชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็งต้องให้ความสำคัญกับการ พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวหลัก และกิจกรรมการท่องเที่ยวรองเพื่อให้บริการและตอบสนองต่อความ ต้องการของนักท่องเที่ยว และในขณะเดียวกัน กิจกรรมการท่องเที่ยวภายในชุมชนทุ่งหยีเพ็งต้องให้ ความสำคัญกับการลดการใช้พลังงานให้มากที่สุด ซึ่งชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็งต้องตั้งเป้าหมายในการลด ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ตามระยะเวลาสั้น กลางและยาว

2.1.3 การจัดการภูมิสถาปัตย์ ภายใต้แนวคิดการจัดการการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำ เพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวสีเขียวแล้ว สิ่งที่สำคัญต่อการเป็นเมืองน่าอยู่ คือ การตกแต่งและปรับปรุงสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในหมู่บ้านและชุมชนให้สวยงามและน่ามอง รวมทั้งสามารถสร้างประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.4 การจัดการด้านเศรษฐกิจ ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอันจะนำไปสู่ การเติบโตอย่างยั่งยืน ชุมชนท่องเที่ยวทุ่งห้วยเพ็งต้องสามารถพัฒนาระบบการผลิตแบบพึ่งพาตนเอง ดังนั้น ชุมชนท่องเที่ยวทุ่งห้วยเพ็งจึงดำเนินการโดยอาศัยศักยภาพที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของชุมชนนั้นคือ การเกษตรและประมง โดยชุมชนท่องเที่ยวทุ่งห้วยเพ็งมีเป้าหมายในการขับเคลื่อนการเป็นครัวของลันตา แต่ในระยะแรก สามารถเริ่มต้นด้วยการปลูกพืชผักตามแนวทางเกษตรอินทรีย์ แต่อาศัยการออกแบบพื้นที่เพาะปลูกให้มีความสวยงามและเป็นแหล่งท่องเที่ยวในการเยี่ยมชมดูงานได้ นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริมด้านอาชีพเสริมให้กับสมาชิกชุมชนทุ่งห้วยเพ็งด้วย

2.1.5 การจัดการด้านความปลอดภัย เป็นสิ่งที่ชุมชนท่องเที่ยวทุ่งห้วยเพ็งต้องสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมชมเยือนต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมถึงการจราจร ซึ่งต้องอาศัยการร่วมกันกำหนดเกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติกิจกรรมท่องเที่ยว และสร้างจิตสำนึกให้กับทุกภาคส่วนทั้งชุมชนท่องเที่ยวทุ่งห้วยเพ็ง หน่วยงานภาครัฐ ผู้ให้บริการนักท่องเที่ยว และตัวนักท่องเที่ยวต่อการคำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นสิ่งสำคัญ รวมถึงการช่วยกันดูแลนักท่องเที่ยวในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวภายในชุมชนท่องเที่ยวทุ่งห้วยเพ็ง

2.1.6 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวสีเขียว ดังนั้น ชุมชนท่องเที่ยวทุ่งห้วยเพ็งจึงต้องให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม โดยดำเนินการขั้นต้นในด้านของการจัดการขยะ เพื่อลดปัญหาขยะที่อาจจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้วยการแยกขยะในครัวเรือน การนำขยะมาหมักเป็นปุ๋ยหมักและน้ำหมักชีวภาพ ขยะที่สามารถรีไซเคิลสามารถนำไปขายเพื่อสร้างมูลค่าจากขยะ และนำขยะส่วนที่เหลือไปกำจัดโดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

2.2 การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่

ในการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ โครงการย่อยที่ 2 ได้ดำเนินการศึกษากรณีศึกษา การดำเนินการธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ เนื่องจากธุรกิจท่องเที่ยวเป็นหน่วยงานสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนเมืองท่องเที่ยวสีเขียว โดยในการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยโครงการวิจัยย่อยที่ 2 ต้องการศึกษานโยบายในการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว แม้ว่าธุรกิจท่องเที่ยวสามารถดำเนินการตามแนวทางการท่องเที่ยวสีเขียวไม่ว่าจะเป็นแนวทางของมูลนิธิไบโม่เขียว หรือแนวทางตามโครงการริสอร์ทคาร์บอนต่ำ (ZCR) ล้วนแต่มีทิศทางและแนวทางในการดำเนินงานไม่แตกต่างกัน อาทิ การประหยัดทรัพยากรให้มากที่สุดทั้งน้ำที่ใช้ในการอุปโภคบริโภค พลังงานไฟฟ้า พลังงานเชื้อเพลิง เป็นต้น นอกจากนี้แนวทางที่ดำเนินการยังรวมไปถึงการบำบัดของเสียทั้งในด้านขยะ และน้ำเสียก่อนที่จะทิ้งออกจากธุรกิจ

อย่างไรก็ตาม ธุรกิจท่องเที่ยวที่มีการดำเนินการธุรกิจสีเขียวมีแนวทางในการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว ดังนี้

2.2.1 การดำเนินการเพื่อมุ่งหวังผลการตลาด เพื่อตอบสนองความต้องการและการให้คุณค่าด้านการตระหนักต่อสิ่งแวดล้อมของนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย โดยดำเนินการเพื่อให้ได้ซึ่งมาตรฐานหรือการรับรองจากหน่วยงานต่าง ๆ และนำไปใช้ในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย

2.2.2 การดำเนินการเพื่อความยั่งยืน ธุรกิจจำนวนหนึ่งมีการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวอันเนื่องจากความตระหนักของผู้บริหารต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้การดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวต้องอาศัยองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง 4 ส่วน ได้แก่ 1) การดำเนินการภายในธุรกิจซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดการขยะ การจัดการพลังงาน และการจัดการน้ำ 2) การตระหนักของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 3) การมุ่งมั่นของพนักงานต่อการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว และ 4) การมีส่วนร่วมกับชุมชนท้องถิ่นในการดำเนินการกิจกรรมที่ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ การเก็บขยะรายรอบชุมชน การปลูกต้นไม้ในพื้นที่สาธารณะ เป็นต้น

นอกจากนี้ โครงการย่อยที่ 2 ได้ศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของโรงแรมในจังหวัดกระบี่พบว่า โรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่ทั้งหมด 1,270 แห่ง มีห้องพักทั้งสิ้น 33,300 ห้อง มีจำนวนห้องเฉลี่ย 26.22 ห้องต่อหนึ่งโรงแรม โรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างน้อยวันละ 66,600 คนต่อวัน หรือ 24,309,000 คน ต่อปี ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าโรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างเพียงพอเนื่องจากข้อมูลนักท่องเที่ยวที่พักในโรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่ในปี พ.ศ. 2558 มีเพียง 3,482,186 คน นั้นหมายความว่า จำนวนนักท่องเที่ยวที่พักในจังหวัดกระบี่มีเพียงร้อยละ 14.32 เท่านั้น โดยนักท่องเที่ยวจำนวนนี้ทำให้จังหวัดกระบี่ต้องจัดหาน้ำสำหรับบริโภคของนักท่องเที่ยวถึง 528,915.05 ลูกบาศก์เมตรต่อปี และก่อให้เกิดปริมาณขยะ 37,797.71 ตันต่อปี ดังนั้น ธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่จึงต้องดำเนินการตามแนวทางธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวเพื่อลดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากธุรกิจท่องเที่ยวให้มากที่สุด

2.3 การพัฒนาตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

โครงการย่อยที่ 3 มุ่งเน้นในการสร้างตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ โดยศึกษา 2 ส่วน ได้แก่ ภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่โดยศึกษาจากมุมมองของนักท่องเที่ยว และอัตลักษณ์ตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่โดยศึกษาจากกรอบปฏิญญากระบี่และการประชุมกลุ่มย่อยกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ผลการวิจัยสรุปได้ว่าตำแหน่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่สามารถกำหนดได้โดยอาศัยองค์ประกอบ ความสงบ (Peace) ความโรแมนติก (Romantic) และการผ่อนคลาย (Relax) ภายใต้ใจความหลัก “ประสบการณ์กระบี่ หรือ Krabi Experience” ที่นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสกับประสบการณ์การท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ โดดเด่นและไม่เหมือนใครที่นักท่องเที่ยวไม่สามารถที่จะพบได้ในจังหวัดอื่น หรือแหล่งท่องเที่ยวในประเทศอื่น ๆ ภายใต้ข้อความตำแหน่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ดังนี้

“ประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ”

“Creative and eco-friendly tourism experience for quality tourists

ทั้งนี้ การพัฒนาปฏิญญากระบี่ได้แสดงถึงอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก โดยสามารถสรุปอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวโดยภาพรวมของจังหวัดกระบี่ ได้ดังนี้

ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และมีความหลากหลาย อาทิ ชายหาด เกาะ น้ำตก ภูเขา วัด ศิลปวัฒนธรรม น้ำพุร้อน วิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่น ประวัติศาสตร์ เป็นต้น

แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก ได้แก่ หมู่เกาะพีพี และหมู่เกาะลันตา รวมไปถึงแหล่งท่องเที่ยว Unseen in Thailand อาทิ สระมรกต น้ำตกร้อน เป็นต้น

เมืองท่องเที่ยวที่เน้นการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยประชาคมทุกภาคส่วนในจังหวัดกระบี่มีความตระหนักถึงการท่องเที่ยวคุณภาพ และการเคร่งครัดในจุดยืนและกติกาเพื่อธำรงรักษาทรัพยากรทางการท่องเที่ยวให้ยั่งยืน

ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ที่มีการดำรงอยู่ของสังคมผสมผสานทางวัฒนธรรมและเชื้อชาติ ได้แก่ ชาวไทยพุทธ มุสลิม ชาวไทยเชื้อสายจีน มีการรักษาอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมผ่านสถาปัตยกรรมและวิถีชีวิต

ความเป็นมิตรของชาวกระบี่ภายใต้คำขวัญของจังหวัดกระบี่ที่ว่า “จังหวัดกระบี่ เมืองน่าอยู่ ผู้คนน่ารัก”

2.4 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว จังหวัดกระบี่

ในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว จังหวัดกระบี่ต้องอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วนในจังหวัดกระบี่ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน ภาคประชาชน และรวมถึงนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ซึ่งหมายถึงการสร้างวัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) ที่ทุกภาคส่วนมีการดำเนินการในทิศทางเดียวกันนั่นคือ การดำเนินการแบบสีเขียวที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด โดยประกอบไปด้วย

- การพัฒนาเมืองต้นแบบการท่องเที่ยวสีเขียวที่ต้องอาศัยแนวคิดเมืองน่าอยู่ แนวทางการจัดการภูมิสถาปัตย์ การดำเนินการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการจัดการขยะที่เป็นรูปธรรม ยกตัวอย่างเช่น ชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็งได้ดำเนินการวางแผนและปลูกต้นไม้เพื่อสร้างภาพลักษณ์ของชุมชนที่สวยงามและดึงดูดตา และที่สำคัญ ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

- การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวด้วยการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำ การจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำ รวมไปถึงการดำเนินการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และดำเนินการสื่อสารนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย

- การสร้างภาพลักษณ์ตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียว โดยนำสื่อภาพลักษณ์และเรื่องราวต่าง ๆ ไปนำเสนอแก่นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายในการขับเคลื่อนผ่านกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ

- การประสานความร่วมมือของทุกภาคส่วนในจังหวัดกระบี่เพื่อร่วมผลักดันและส่งเสริมการสร้างการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่

3) ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยที่มุ่งเน้นในการสร้างการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ที่เชื่อมโยงองค์ประกอบทุกภาคส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องในการสร้างเมืองท่องเที่ยวสีเขียวไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคชุมชนท้องถิ่น ภาคธุรกิจท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยว ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นการศึกษาทั้งจากด้านอุปสงค์ทางการท่องเที่ยว (Tourism Demands) และอุปทานทางการท่องเที่ยว (Tourism Supply) รวมถึงผู้ที่มีส่วนได้เสียในจังหวัดกระบี่ (Stakeholders) โดยศึกษาตั้งแต่แนวทางการขับเคลื่อนเมืองท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบภายใต้แนวคิดเมืองน่าอยู่ที่มีการเลือกชุมชนท้องถิ่นเพื่อพัฒนาเป็นชุมชน

ต้นแบบตามตัวชี้วัดและแนวทางที่กำหนดทำให้ได้แนวทางขนาดย่อในการบริหารจัดการที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในระดับเมืองหรือจังหวัดต่อไป ขณะที่ในส่วนของธุรกิจท่องเที่ยว งานวิจัยนี้ได้ศึกษาแนวทางที่สำคัญต่อการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวและแนะนำระดับหรือมิติในการดำเนินการที่จะนำธุรกิจท่องเที่ยวไปสู่การเป็นธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวต่อไป นอกจากนี้ในการสร้างตราสินค้า ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวตนหรืออัตลักษณ์ที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต้องการจะเป็นมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับการรับรู้ภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวในมุมมองของนักท่องเที่ยวก่อนที่จะมีการศึกษาเชิงลึกเพื่อกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวและการพัฒนาตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ ด้วยเหตุนี้งานนี้จึงมีการบูรณาการองค์ความรู้และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ และสมาคมธุรกิจโรงแรมจังหวัดกระบี่ ต้องการที่จะนำตราสินค้านี้ไปใช้ประโยชน์ต่อไป

4) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

แผนงานวิจัยนี้ มีการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยโดยผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่เพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวของหมู่เกาะลันตาให้เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว โดยมีการดำเนินการนำเสนอข้อมูลจากงานวิจัยเพื่อรับฟังความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อการพัฒนาปฏิญญาเกาะลันตาเพื่อการประกาศให้หมู่เกาะลันตาเป็นเมืองท่องเที่ยวหมู่เกาะสีเขียว (Green Islands) ที่มีแผนและแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อนำการท่องเที่ยวหมู่เกาะลันตาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวสีเขียวต่อไป

บทคัดย่อ

หัวหน้าโครงการ

ผศ.ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์

Email

psiwarit@wu.ac.th

ระยะเวลาดำเนินการ

1 กรกฎาคม 2558 – 30 มิถุนายน 2559

การศึกษาในแผนงานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ โดยประกอบไปด้วยการศึกษาใน 3 โครงการย่อย ได้แก่ การพัฒนาเมืองต้นแบบการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่โดยอาศัยแนวคิดเมืองน่าอยู่ การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ และการพัฒนาตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ แผนงานวิจัยนี้เน้นการบูรณาการโครงการวิจัยที่ศึกษาจากภาครัฐและภาคสังคมในจังหวัดกระบี่ ธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ โดยในการสังเคราะห์ผลการวิจัย แผนงานวิจัยได้ดำเนินการจัดประชุมร่วมกับผู้ที่มีส่วนได้เสียเพื่อตรวจสอบข้อมูลและร่วมกำหนดทิศทางในการพัฒนา

ผลการวิจัยพบว่า การขับเคลื่อนเมืองท่องเที่ยวสีเขียวต้องอาศัยองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องและมีความเชื่อมโยงกัน โดยภาพรวมนั้น องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องประกอบไปด้วยการกำหนดนโยบายและกลยุทธ์การขับเคลื่อนเมืองท่องเที่ยวสีเขียวของหน่วยงานภาครัฐ การพัฒนาชุมชนการท่องเที่ยวต้นแบบของจังหวัดกระบี่ การจัดการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว และการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวมีการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อจนถึงการสร้างวัฒนธรรมสีเขียวให้เกิดขึ้นในจังหวัดกระบี่ เนื่องจากนักท่องเที่ยวคือจุดเริ่มต้นของการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่อาจจะส่งผลต่อความต้องการใช้พลังงานและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยเหตุนี้ หากจังหวัดกระบี่สามารถสร้างวัฒนธรรมสีเขียวที่ทำให้ทุกภาคส่วนในจังหวัดกระบี่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมและวิถีชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดการใช้พลังงานจะเป็นแนวทางที่สำคัญในการขับเคลื่อนจังหวัดกระบี่สู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวสีเขียวต่อไป โดยงานวิจัยนี้แนะนำหลักการ 5+5 Rs ในการขับเคลื่อนชุมชนท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบ และธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ รวมถึงแนวคิด Double CSR เพื่อสร้างเครือข่ายแห่งความรับผิดชอบต่อ

โดยแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องวางแผนการสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการเพื่อสร้างการรับรู้กับทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นส่วนที่อยู่ในจังหวัดกระบี่และนักท่องเที่ยวให้รับรู้และเข้าใจต่อภาพลักษณ์ของจังหวัดกระบี่ในด้านการเป็นเมืองท่องเที่ยวสีเขียวซึ่งจะเป็นการมุ่งตลาดนักท่องเที่ยวเป้าหมายกลุ่มคุณภาพที่ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ควรมีการรวมเกณฑ์หรือแนวทางมาตรฐานการดำเนินการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ให้ไปในทิศทางเดียวกันโดยรวมของจังหวัดกระบี่ การวางแผนนโยบายแบบองค์รวม และการจัดการความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิถีชีวิตสีเขียวให้กับทุกภาคส่วนในจังหวัดกระบี่

Abstract

Head of Project Assistant Professor Siwarit Pongsakornrungsilp, Ph.D.
Email psiwarit@wu.ac.th
Duration 1 July 2015 – 30 June 2016

The study – Developing Green Tourism in Krabi Province, aimed to demonstrate the guidelines for developing green tourism in Krabi. This project has integrated the data from 3 projects; i.e. developing the model of green tourism city through the concept of livable city, developing green tourism business in Krabi, and developing green tourism brand in Krabi. This study has integrated the data from the government and household sectors, tourism business, and tourists who travel in Krabi. To synthesis these data, the meetings and focus groups were employed to triangulate the data and to develop the guidelines.

The results show that driving green tourism city requires the related components; overall, these components are consisted of the developing policy and strategy for driving green tourism city from the government sector, developing green tourism community model of Krabi, managing green tourism business, and persuading tourists to travel with responsibilities toward natural resources, including co-creation of green culture in Krabi. Because tourists are the starting point of the infrastructure and facility development that affects the energy and natural resource consumption, Krabi province needs to co-create green culture for persuading all sectors to focus with eco-friendly activities and way of life, and also reducing energy consumption. These actions are guidelines to drive Krabi green tourism city. This study also demonstrates the concept of 5+5 Rs for driving the green tourism community model and Krabi green tourism business, including ‘Double CSR’ to co-create responsibility network.

The guidelines for developing Krabi green tourism are that related organizations should develop the integrated marketing community in order to create the perception with all stakeholders in Krabi and also tourists to perceive and understand toward Krabi image about green tourism city. This is a strategy to focus on target tourism market – quality tourists, who concern with environment. Furthermore, stakeholders in Krabi should collaborate to co-create the Krabi green tourism standard, to develop holistic green tourism policy, and to conduct knowledge management toward green culture and way of life with all stakeholders in Krabi.

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ก
บทคัดย่อ	ณ
Abstract	ญ
สารบัญ	ฎ
สารบัญตาราง	ฐ
สารบัญภาพ	ฑ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
กรอบแนวคิดของแผนงานวิจัย	4
วิธีการดำเนินการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
พื้นที่วิจัย	7
ประโยชน์ที่ได้รับ	7
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	7
บทที่ 2 ข้อค้นพบของการวิจัย	9
การพัฒนาเมืองต้นแบบทางด้านการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่	10
การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่	14
การพัฒนาตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่	19
แนวทางเชิงนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่	25
บทที่ 3 สรุปภาพรวมและข้อเสนอแนะ	32
สรุปภาพรวมการวิจัย	32
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	38
การใช้ประโยชน์จากงานวิจัย	40
บรรณานุกรม	41
ภาคผนวก	42
ภาคผนวก 1 รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม	43
ภาคผนวก 2 รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์	52
ภาคผนวก 3 ภาพการเก็บรวบรวมข้อมูล	54

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 จำนวนโรงแรมที่พักในแต่ละระดับดาวและจำนวนห้อง	19

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า	
1.1	แผนที่จังหวัดกระบี่พื้นที่ในการวิจัย	3
1.2	กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
2.1	องค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการการท่องเที่ยวสีเขียว	9
2.2	แนวทางการพัฒนาชุมชนท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบ กรณีศึกษา ชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็ง	13
2.3	การจัดการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว	16
2.4	ตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ “Green Krabi”	25
2.5	การจัดการการท่องเที่ยวสีเขียว	26
3.1	แนวคิด Double CSR	40

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งของโลกที่มีการขยายตัวสูง ตามอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากร การพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการพัฒนาของเทคโนโลยี ทั้งทางด้าน การสื่อสาร และ การคมนาคมที่ สะดวกสบาย รวดเร็ว การเดินทางที่ลดระยะเวลา รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่ถูกลงในกรณีของสายการบินราคาต่ำ (low cost airline) ยิ่งกระตุ้นและเพิ่มสมรรถภาพให้กับอุตสาหกรรมนี้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ไม่อาจปฏิเสธได้ว่า การท่องเที่ยวมาซึ่งประโยชน์มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งการท่องเที่ยวเปรียบเสมือนเฟืองจักรสำคัญในการสร้างความเจริญทั้งด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การนำมาซึ่งธุรกิจเกี่ยวเนื่องต่างๆ ก่อให้เกิดการจ้างงาน และการกระจายรายได้ ทั้งนี้ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศกำลังพัฒนา ที่การท่องเที่ยวเป็นสินค้าสำคัญที่นำเงินตราต่างประเทศมาตั้งแต่อดีต ด้วยเป็นประเทศที่มีศักยภาพทางด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวและความพร้อมด้านการบริการ มีจุดเด่นด้านความหลากหลายของทรัพยากรทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ก่อให้เกิดการพัฒนา กิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่ดึงดูดผู้คนทั่วทุกมุมโลกให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวในประเทศไทยมีอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

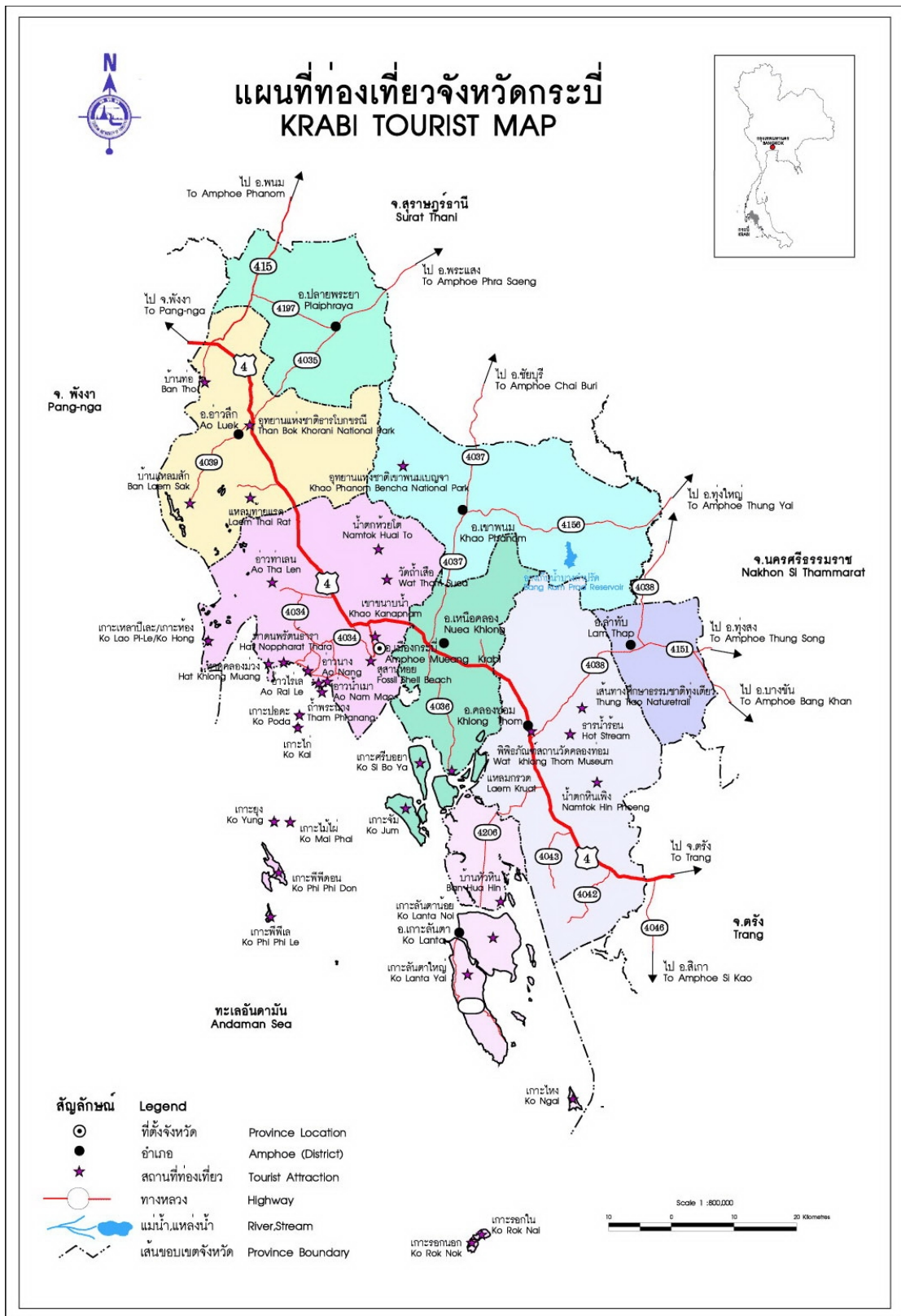
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยโดยเฉพาะการท่องเที่ยวในภาคใต้มีอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2558 พบว่ามีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 20.44 โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งท่องเที่ยวในภาคใต้ที่ในปี พ.ศ. 2558 มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ 5,575,541 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2557 ร้อยละ 17.75 โดยจำแนกเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 2,087,433 คน และนักท่องเที่ยวต่างชาติ 3,488,108 คน และมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี (กรมการท่องเที่ยว, 2559) ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ให้ความสำคัญถึงการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ด้วยอัตราการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในภาคใต้ต้องเผชิญกับภาวะความเสี่ยงสูงจากผลกระทบที่เกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นต้นเหตุของการปล่อยก๊าซคาร์บอนเข้าสู่ชั้นบรรยากาศและก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศของโลก (Pongsakornrungsilp, 2011) ด้วยเหตุนี้ทุกภาคส่วนจึงให้ความสำคัญกับการจัดการการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้ธุรกิจท่องเที่ยวทั่วโลกมีแนวโน้มการเติบโตอย่างต่อเนื่อง สร้างรายได้มูลค่ามหาศาลให้กับแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ แต่ในขณะเดียวกันด้วยลักษณะเฉพาะของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่จำเป็นต้องอาศัยสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนระบบการขนส่งต่างๆ ในการให้บริการลูกค้า รวมไปถึงจำนวนนักท่องเที่ยวที่แออัดในช่วงฤดูกลาง ล้วนแต่สร้างความกดดันทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหาค่าครองชีพในแหล่งท่องเที่ยว การว่างงานในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว ปัญหาการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมของชุมชน

ท้องถิ่น ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรในแหล่งท่องเที่ยว ปัญหาน้ำเสีย และปัญหาขยะ ซึ่งผลกระทบจากการท่องเที่ยวเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยเฉพาะประเทศไทยที่กำลังเผชิญกับการแข่งขันจากประเทศในภูมิภาคเดียวกันมากขึ้นโดยเฉพาะจากการเปิดเสรีการค้าด้านการบริการและการท่องเที่ยวของประชาคมอาเซียน ดังนั้นประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งในแหล่งท่องเที่ยวหลักซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมสูง และแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในอนาคต เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวหลักหลายแห่งเริ่มประสบปัญหานักท่องเที่ยวแออัด ทรัพยากรการท่องเที่ยวเสื่อมโทรม การบุกรุกพื้นที่สาธารณะ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมุ่งที่จะสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งปลูกสร้างถาวร โดยไม่ได้คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับทางสิ่งแวดล้อม ล้วนแล้วแต่ส่งผลให้แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในลำดับต้นๆ ของประเทศหลายแห่งเริ่มมีนักท่องเที่ยวไปเยือนน้อยลง

โดยจากการจัดประชุมกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียทางการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่พบว่าผู้มีส่วนได้เสียต้องการเน้นพัฒนาการขยายผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูงในจังหวัดกระบี่ ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์จังหวัดกระบี่ด้วย นั่นคือ การเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพระดับนานาชาติ แหล่งเกษตรอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน สังคมน่าอยู่ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจึงมุ่งเน้นให้เป็นแม่แบบทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มต่างเห็นสอดคล้องกันว่าควรเน้นพัฒนาการขยายผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูงโดยเน้นในเรื่องธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียว และการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอันดามันให้มีคุณภาพและก่อให้เกิดความยั่งยืนในอนาคต

ดังนั้นงานวิจัยครั้งนี้จึงต้องการที่จะศึกษาการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่เพื่อตอบสนองความต้องการของหน่วยงานผู้ใช้ประโยชน์งานวิจัย โดยแผนที่แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่แสดงในภาพที่ 1.1 โดยให้ได้มาซึ่งแนวทางการเมืองต้นแบบทางด้านการท่องเที่ยวสีเขียว มุ่งเน้นการให้บริการสินค้าและผลิตภัณฑ์ตามศักยภาพและขีดความสามารถของทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นหลัก รวมไปถึงแนวทางการพัฒนาภาพลักษณ์การท่องเที่ยวสีเขียวตามอัตลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว ที่ดำเนินการอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีการกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น รับผิดชอบต่อในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมร่วมกัน ทั้งการจัดการขยะ และน้ำเสียที่เกิดจากการดำเนินงานของสถานประกอบการ ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะพัฒนาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวสีเขียวที่มีการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีการนำแนวคิดเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของธุรกิจ มาประยุกต์ใช้อันจะเป็นแนวทางที่ให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้เสียทางการท่องเที่ยวในการรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานทางการท่องเที่ยวให้ร่วมรับผิดชอบต่อการท่องเที่ยวอันเป็นแนวทางหนึ่งในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางการท่องเที่ยวที่สามารถนำไปใช้ในการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เพื่อดำเนินการตลาดเชิงรุกในการขยายฐานนักท่องเที่ยวด้านการจัดการการท่องเที่ยวแบบคุณภาพที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อันเป็นแนวทางหนึ่งในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยวทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลกต่อไป

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (มปป.)

ภาพที่ 1.1 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

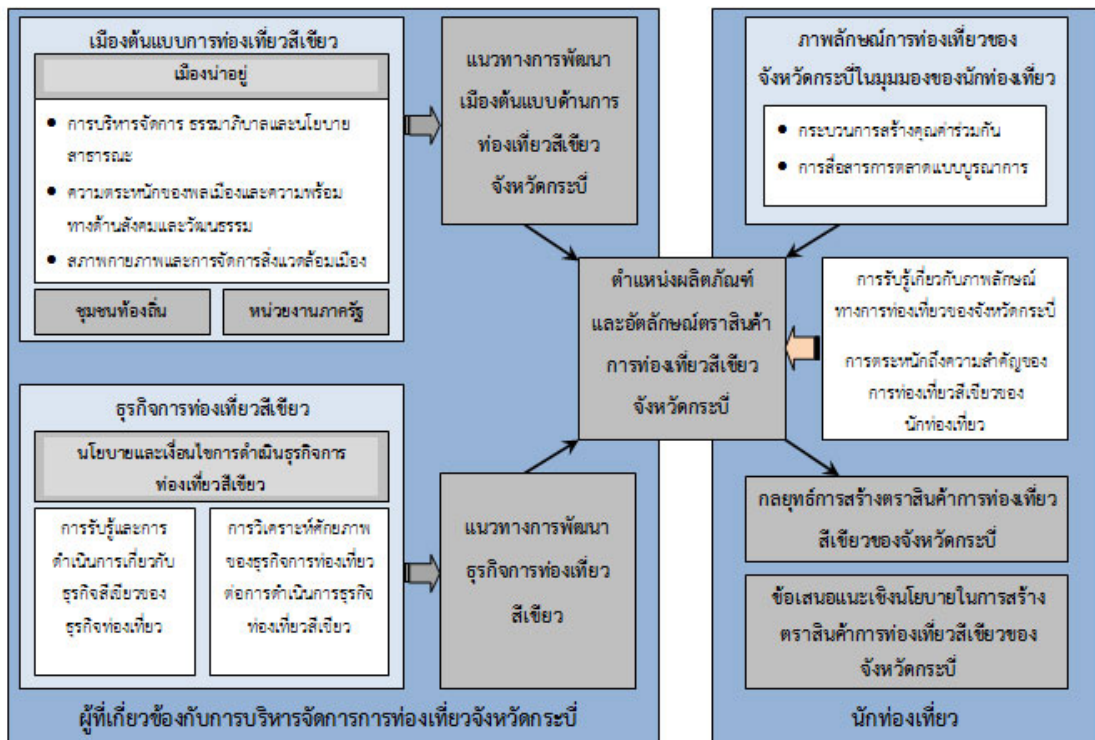
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

ในแผนการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ มีวัตถุประสงค์หลักของแผนงานวิจัย ดังนี้

- 1.2.1 เพื่อพัฒนาเมืองต้นแบบทางด้านการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่
- 1.2.2 เพื่อพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่
- 1.2.3 เพื่อพัฒนาตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่
- 1.2.4 เพื่อเสนอแนะแนวทางเชิงนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว จังหวัดกระบี่

1.3 กรอบแนวคิดของแผนงานวิจัย

โดยกรอบแนวความคิดของแผนงานวิจัยสามารถแสดงได้ด้วยแผนภาพที่ 1.2

ภาพที่ 1.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ โดยให้ความสำคัญกับองค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวใน 4 ด้าน คือ ทรัพยากรการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว สถานประกอบการหรือธุรกิจทางการท่องเที่ยว และชุมชนท้องถิ่น ในการที่จะพัฒนาไปสู่แหล่งท่องเที่ยวสีเขียว (Green destination) ซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพ อันจะนำไปสู่พฤติกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Environmentally friendly behavior) และการดำเนินการให้บริการการท่องเที่ยวโดยธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียว (Green business) โดยมุ่งเน้นประเด็นด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับแนวทางการพัฒนาเมืองต้นแบบการท่องเที่ยวสีเขียวด้วยแนวคิดเมืองน่าอยู่ (Livable City) รวมไปถึงการศึกษาตำแหน่งผลิตภัณฑ์และ

วิเคราะห์อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่อันจะนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการกำหนดภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ โดยผ่านระเบียบวิธีวิจัย และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งการเก็บแบบสอบถาม สัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่มกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในธุรกิจท่องเที่ยว ทั้งผู้ประกอบการธุรกิจ นักท่องเที่ยว ชุมชนท้องถิ่น และหน่วยงานบริหารจัดการพื้นที่ เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางเชิงนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในรูปแบบของการท่องเที่ยวสีเขียว ซึ่งจะเป็ข้อมูลสำคัญในการตัดสินใจเชิงนโยบายขององค์กร และกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์งานวิจัยต่อไป

1.4 วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ และเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของแผนงานวิจัยหลักและโครงการวิจัยย่อย มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1.4.1 คณะผู้วิจัยดำเนินการจัดประชุมเพื่อชี้แจงโครงการวิจัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเมื่อวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2558 โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น 71 คน ประกอบไปด้วยตัวแทนจากหน่วยงานที่บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว (ธุรกิจโรงแรม ที่พัก ธุรกิจจันทน์เขียวและ ธุรกิจอาหาร) เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและประชุมกลุ่มย่อยในอนาคต และเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวสีเขียว จังหวัดกระบี่

1.4.2 ผู้วิจัยพัฒนาแนวทางการดำเนินงานและมาตรฐานการท่องเที่ยวสีเขียว โดยอาศัยการบูรณาการแนวคิดทางด้านการท่องเที่ยวสีเขียว และแนวคิดการท่องเที่ยวแบบ 7 greens มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์และพัฒนา รวมทั้งทำการวิเคราะห์ศักยภาพของการท่องเที่ยวท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ในการที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวเพื่อทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหาและอุปสรรค

1.4.3 โครงการย่อยที่ 1 ดำเนินการศึกษาแนวทางการพัฒนาเมืองต้นแบบด้านการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ตามแนวทางท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อค้นหาแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองต้นแบบการท่องเที่ยวสีเขียวที่นำไปสู่การร่วมพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้เป็น “เมืองน่าอยู่” ตามคำขวัญของจังหวัด และมีการค้นหาตัวชี้วัดเมืองน่าอยู่เพื่อพัฒนาชุมชนการท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบจังหวัดกระบี่ที่ผู้วิจัยเลือกชุมชนทุ่งหยีเพ็ง หมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่เป็นพื้นที่ดำเนินการ

1.4.4 โครงการย่อยที่ 2 ดำเนินการศึกษาแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว จังหวัดกระบี่ โดยศึกษาจากธุรกิจท่องเที่ยวที่มีการดำเนินการธุรกิจสีเขียวในจังหวัดกระบี่ และธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่ม Frontier Group ที่เข้าร่วมโครงการ Zero Carbon Resort ที่มีการขับเคลื่อนและดำเนินการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว เพื่อพัฒนาแนวทางการขับเคลื่อนธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่

1.4.5 โครงการย่อยที่ 3 ดำเนินการศึกษาแนวทางการสร้างตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ โดยอาศัยแนวคิดวัฒนธรรมตราสินค้า (Brand Culture) และกระบวนการสร้างคุณค่าร่วมกัน (Value Co-Creation) โดยศึกษาการรับรู้ภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่และการตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำของนักท่องเที่ยว และการวิเคราะห์อัตลักษณ์และตำแหน่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ก่อนที่จะอาศัยกระบวนการวิจัยแบบ Projective Technique ในการกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

1.4.6 การเข้าร่วมการประชุม Zero Carbon Conference ณ โรงแรมกระบี่เมอริทิม รีสอร์ทแอนด์สปา จังหวัดกระบี่ เพื่อแลกเปลี่ยนและเก็บข้อมูลด้วยการสังเกต รวมทั้งพูดคุยสอบถามแนวทางการดำเนินงานการท่องเที่ยวสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ณ วันที่ 25 – 26 กันยายน พ.ศ. 2558 โดยมีผู้เข้าร่วมการประชุมจากภาครัฐ ภาคเอกชนด้านธุรกิจท่องเที่ยวที่ดำเนินการธุรกิจแบบคาร์บอนต่ำ ชุมชนท่องเที่ยว นักวิชาการ และประชาชนทั่วไป

1.4.7 แผนงานวิจัยได้ร่วมกับโครงการย่อยในการจัดประชุมร่วมกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยว รวมทั้งการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ เทศบาลเมืองกระบี่ หอการค้าจังหวัดกระบี่ สมาคมธุรกิจโรงแรมจังหวัดกระบี่ ธุรกิจท่องเที่ยวที่ดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวภายใต้โครงการ ZCR ที่เป็นกลุ่ม Frontier Group ตลอดจนชุมชนการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

1.4.8 เมื่อได้ผลการวิเคราะห์ของทั้งสามด้าน (3 ชุดโครงการ) ผู้วิจัยนำผลมาสังเคราะห์ร่วมกัน โดยเชิญกลุ่มผู้ที่มีส่วนได้เสียในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมาร่วมระดมความคิดผ่านการประชุมกลุ่มย่อย เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเสนอแนะ และแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว ทั้งวิธีการหรือกลยุทธ์ที่กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางส่วนดังกล่าวได้ดำเนินการอยู่แล้ว เช่น การจัดการโรงแรมสีเขียว มาประยุกต์ใช้กับธุรกิจหรือแหล่งท่องเที่ยว รวมไปถึงแผนการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในอนาคตของพื้นที่ศึกษา

1.4.9 เมื่อสิ้นสุดการสังเคราะห์โครงการย่อยทั้ง 3 ด้าน คือชุมชนการท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบ ธุรกิจการท่องเที่ยว และการพัฒนาภาพลักษณ์การท่องเที่ยวสีเขียว แผนวิจัยได้นำเสนอข้อมูลจากแผนงานวิจัยให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ในวันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 ณ โรงแรมลันตารีสอร์ท หมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น 69 คน

1.5 ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ มีขอบเขตในการศึกษาดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการศึกษา การศึกษาในครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการศึกษา 2 กลุ่ม ดังนี้

1) ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ได้แก่ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจังหวัดกระบี่ สำนักงานจังหวัดกระบี่ สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวและชุมชนที่ดำเนินกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

2) นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เดินทางไปท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

1.5.2 ขอบเขตด้านข้อมูลในการศึกษา การศึกษาในครั้งนี้จะเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ และนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เดินทางไปท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

1.5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษา การศึกษาในครั้งนี้จะใช้ระยะเวลา 1 ปี

1.6 พื้นที่วิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีพื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ โดยเกี่ยวข้องกับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ภาคประชาชนในจังหวัดกระบี่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ รวมไปถึงหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ

ในแผนการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ มีประโยชน์ที่ได้รับของแผนงานวิจัย ดังนี้

1. ได้แนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวเพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในจังหวัดกระบี่
2. หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวสามารถนำผลวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสีเขียวและการสร้างตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย
3. ก่อให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ในการจัดการการท่องเที่ยวสีเขียว
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ ประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายที่เกี่ยวข้อง ทั้งการสร้างความตระหนักในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลอดจนการพัฒนามาตรฐานการบริการการท่องเที่ยวสีเขียว

1.8 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้มีนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1.8.1 การท่องเที่ยวสีเขียว หมายถึง การท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายใต้บริบทของเมืองนำอยู่ที่เปิดรับนักท่องเที่ยวด้วยความจริงใจและไม่เอาัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว ตลอดจนการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

1.8.2 ตราสินค้า หมายถึง สิ่งที่จะบ่งบอกถึงเรื่องราว ความเป็นมา จุดเด่น หรือตำนานเกี่ยวกับตราสินค้าและความเป็นตัวตนของลูกค้านักท่องเที่ยว

1.8.3 อัตลักษณ์ตราสินค้า หมายถึง ตัวตนหรือสิ่งที่ผู้ที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการต้องการจะเป็น

1.8.4 ภาพลักษณ์ตราสินค้า หมายถึง การรับรู้ของลูกค้านักท่องเที่ยวต่อตราสินค้าในด้านต่าง ๆ

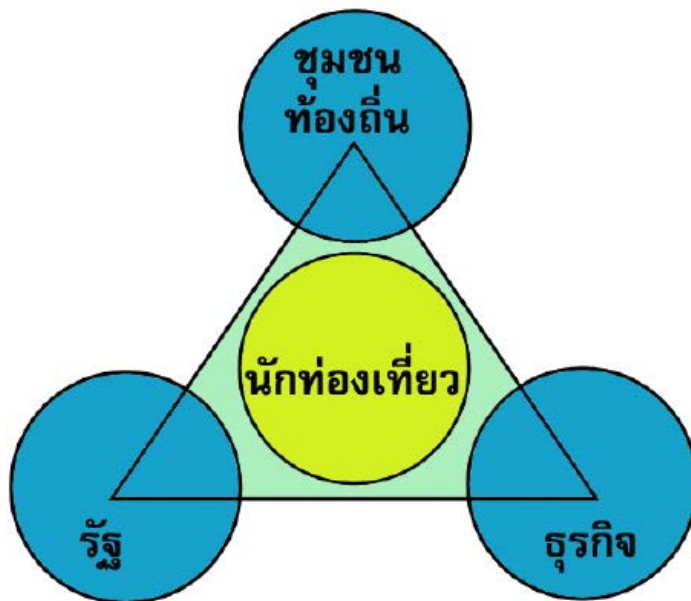
1.8.5 เมืองนำอยู่ หมายถึง เมืองที่มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืนทั้งในมิติของการอยู่อาศัย การลงทุน และสิ่งแวดล้อม

1.8.6 ธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว หมายถึง การจัดการธุรกิจท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับ
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่นำมาใช้ในการให้บริการทางการท่องเที่ยว

บทที่ 2

ข้อค้นพบจากงานวิจัย

แผนงานนี้มุ่งเน้นในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นการดำเนินการตามปฏิญญากระบี่ที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคสังคมในจังหวัดกระบี่ได้ร่วมกันพัฒนาขึ้นในปี พ.ศ. 2556 โดยภายใต้การพัฒนา โจทย์วิจัยร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ อาทิ ผู้อำนวยการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ นายกสมาคมธุรกิจโรงแรมจังหวัดกระบี่ ผู้อำนวยการ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ เป็นต้น โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลในแผนงานวิจัยนี้ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยโครงการย่อยที่ศึกษาจากหน่วยงานภาครัฐ ชุมชนท้องถิ่น ภาคธุรกิจท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยว และพบว่าในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวสีเขียว จังหวัดกระบี่ มีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 4 ส่วน ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ ชุมชนท้องถิ่น ภาคธุรกิจ และนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่พบในเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ศิวิฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์, 2558) ดังภาพที่ 2.1

ที่มา: ศิวิฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ (2558)

ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการการท่องเที่ยวสีเขียว

โดยในแผนการวิจัยนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากทั้ง 4 ภาคส่วนในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่สู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวสีเขียว โดยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เพื่อให้ได้ข้อมูลรอบด้านและเพียงพอต่อการนำมาสังเคราะห์เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว โดยมีผลการวิจัย ดังนี้

2.1 การพัฒนาเมืองต้นแบบทางการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่

ในการพัฒนาเมืองต้นแบบทางการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่ชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็ง อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่เป็นเมืองต้นแบบทางการท่องเที่ยวสีเขียว เนื่องจากชุมชนท้องถิ่นนี้มีส่วนเกี่ยวข้องข้องกับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยว ค่อนข้างมากเนื่องจากชุมชนท้องถิ่นหลายแห่งอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว และมีส่วนร่วมกับการให้บริการนักท่องเที่ยว ยกตัวอย่างเช่น ชุมชนทุ่งหยีเพ็ง อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ชุมชนเกาะกลาง-คลองประสงค์ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ หรือชุมชนบ้านนาติน อำเภออ่าวนาง จังหวัดกระบี่ โดยโครงการย่อยที่ 3 ได้เลือกชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทุ่งหยีเพ็งเป็นพื้นที่กรณีศึกษา

ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทุ่งหยีเพ็งมีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างการเรียนรู้ของนักท่องเที่ยวและสมาชิกชุมชนต่อการจัดการการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เนื่องจากชุมชนท้องถิ่นเป็นหน้าด่านแรกในการป้องกันหรือลดผลกระทบจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ แผนงานสำคัญที่ชุมชนกำลังดำเนินการ คือ การส่งเสริมหรือสนับสนุนให้ชุมชนผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ หรือเกษตรปลอดภัยสำหรับโรงแรม โดยชุมชนเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ เลี้ยงปลา หอย ปู แบบปลอดสารพิษ โดยในช่วงแรกเป็นการรณรงค์และส่งเสริมการเพาะปลูกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งในขณะนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงพืชที่เพาะปลูก ปริมาณการผลิต และเมื่อมีผู้เข้าร่วมโครงการมากเพียงพอจึงจะดำเนินการประสานกับทางธุรกิจโรงแรม หรือวางแผนการจัดตั้งตลาดนัดเกษตรอินทรีย์ที่ชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็งภายใต้แนวคิด “ทุ่งหยีเพ็ง ครัวของลันตา”

การเป็นส่วนหนึ่งในการผลิตพืชผลการเกษตรของธุรกิจโรงแรมในเกาะลันตาเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ช่วยลดการใช้พลังงานจากการขนส่งพืชผลการเกษตรจากที่อื่น และการเพาะปลูกโดยลดการใช้สารเคมี ซึ่งเป็นความเขียวในมิติของสิ่งแวดล้อม แต่ยังคงส่งเสริมความเป็นเมืองท่องเที่ยวสีเขียวในมิติของเมืองน่าอยู่ทางด้านเศรษฐกิจที่ชุมชนมีรายได้มากขึ้น และมิติทางด้านสังคมที่สมาชิกชุมชนไม่ต้องเปลี่ยนวิถีชีวิตหรืออพยพไปทำงานในเมืองหรือในภาคธุรกิจท่องเที่ยว

ทั้งนี้ ในส่วนของชุมชนท้องถิ่นเป็นการศึกษาในส่วนของการพัฒนาเมืองต้นแบบการท่องเที่ยวสีเขียวตามแนวทางของเมืองน่าอยู่ โดยศึกษาเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปทางสภาพแวดล้อมและทางด้านนโยบายเกี่ยวกับเมืองท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ และความพร้อมทางด้านสังคม วัฒนธรรมและทัศนคติของพลเมืองในจังหวัดกระบี่ต่อการเป็นเมืองน่าอยู่ โดยมีผลการศึกษา ดังนี้

2.1.1 ลักษณะทั่วไปทางสภาพแวดล้อมและทางด้านนโยบายเกี่ยวกับเมืองท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่

จากรายงานของสำนักงานจังหวัดกระบี่ (2557) พบว่า จังหวัดกระบี่มีพื้นที่ 4,708,512 ตารางกิโลเมตร มีประชากรทั้งสิ้น 455,248 คน ประชากรเป็นเพศหญิงและเพศชายในสัดส่วนไม่แตกต่างกันมากนัก โดยประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 61.63 ในด้านการคมนาคมนั้นพบว่าจังหวัดกระบี่มีศักยภาพในด้านการคมนาคมขนส่งเนื่องจากผู้ที่ต้องการเดินทางมาจังหวัดกระบี่สามารถเดินทางด้วยรถยนต์ เครื่องบิน และเรือ โดยในปี พ.ศ. 2557 มีผู้โดยสารเดินทางโดยเครื่องบินจำนวน 2,171,379 คน สูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2556 ถึงร้อยละ 29.59 ทั้งนี้ในแง่เศรษฐกิจจังหวัดกระบี่มีผลิตภัณฑ์ต่อหัว (GPP per capita) มูลค่า 185,099 บาทต่อปี ซึ่งสูงเป็นอันดับสอง

ของภาคใต้และเป็นอันดับที่ 13 ของประเทศ ซึ่งอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่สำคัญที่ส่งผลให้จังหวัดกระบี่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ต่อหัวที่สูงเนื่องจากการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่มีมูลค่าสูงเป็นอันดับ 2 ของภาคใต้ และอันดับ 4 ของประเทศ

ในด้านสังคม จังหวัดกระบี่มีคุณภาพชีวิตที่ดี 3 อันดับแรกในด้านการดูแลสุขภาพ ผู้สูงอายุ 6 – 14 ปีได้รับการศึกษาดี และคนอายุ 15 – 60 ปีรู้หนังสือดี ตามลำดับ แต่มีปัญหา 3 ด้านที่ต้องแก้ไข คือ เด็กแรกเกิดกินนมแม่ไม่ถึง 6 เดือน คนอายุ 35 ปีขึ้นไปไม่ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี และเด็กจบการศึกษาภาคบังคับไม่ได้ทำงานหรือศึกษาต่อ ร้อยละ 28 ตามลำดับ โดยในด้านการดูแลสุขภาพ จังหวัดกระบี่มีสถานพยาบาลค่อนข้างมาก ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จังหวัดกระบี่มีอัตราการว่างงานร้อยละ 1.90 และมีสถิติคืออายุเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ และคดีอุกฉกรรจ์สะท้อนขวัญลดลง ทั้งนี้ ประชาชนในจังหวัดกระบี่ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

2.1.2 ความพร้อมทางด้านสังคม วัฒนธรรมและทัศนคติของพลเมืองในจังหวัดกระบี่ต่อการเป็นเมืองน่าอยู่

ผู้วิจัยในโครงการย่อยที่ 3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากประชาชนในจังหวัดกระบี่ และมีข้อมูลที่สมบูรณ์ต่อการวิเคราะห์จำนวน 425 ตัวอย่าง โดยมีผลการวิจัย ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมากกว่าครึ่งเป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 37.91 ปี เกือบครึ่งหนึ่งอยู่ในช่วงอายุ 21 – 40 ปี มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนเฉลี่ย 4.08 คน ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนคือ 19,369.57 บาท ซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยรับรู้เกี่ยวกับเมืองน่าอยู่มาก่อน โดยในด้านทัศนคติเกี่ยวกับเมืองน่าอยู่ กลุ่มตัวอย่างต้องการให้นักท่องเที่ยวขึ้นขอบกระบี่และเห็นว่าเป็นเมืองน่าอยู่น่าเที่ยวมากที่สุดในระดับมาก รองลงมาคือ กระบี่ควรมีการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่เต็มรูปแบบในระดับมาก และเมืองกระบี่น่าอยู่เพราะผู้คนน่ารักและมีน้ำใจ ในระดับมาก ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติว่าการเป็นเมืองท่องเที่ยวทำให้กระบี่เป็นเมืองน่าอยู่น้อยลงในระดับมากที่สุดท้าย ซึ่งหมายความว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นพลเมืองของจังหวัดกระบี่ไม่ได้มองว่าการท่องเที่ยวเป็นปัญหามากนัก

ในด้านผลกระทบจากการท่องเที่ยว ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าของแพงขึ้น (ค่าครองชีพสูงขึ้น) เป็นปัญหาที่สำคัญอันดับหนึ่งในระดับมาก รองลงมาคือ ขยะ สิ่งปฏิญู และทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย ในระดับปานกลาง ตามลำดับ โดยที่เหลือถูกมองว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าผลกระทบที่ชัดเจนต่อประชาชนในจังหวัดกระบี่คือ ปัญหาค่าครองชีพที่สูงขึ้น โดยกลุ่มตัวอย่างระบุว่าประชาชนจังหวัดกระบี่ควรเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสร้างเมืองน่าอยู่ในมุมมองของประชาชนจังหวัดกระบี่มากที่สุดในระดับมาก รองลงมาคือ หน่วยงานภาครัฐระดับจังหวัดที่กำกับนโยบายและบริหารจัดการ และหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น ตามลำดับ ซึ่งปัจจัยที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการก่อให้เกิดความเป็นเมืองน่าอยู่คือ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม รองลงมาคือ ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางเศรษฐกิจ ตามลำดับ

โดยตัวชี้วัดเมืองน่าอยู่ในมิติด้านสิ่งแวดล้อม 5 อันดับแรก ได้แก่ สภาพภูมิอากาศ ความสะอาด พื้นที่สีเขียว ปริมาณขยะและการจัดการ พลังงานสะอาด การออกแบบบ้านหรือชุมชนโดยคำนึงถึงระบบนิเวศ และการบำบัดน้ำเสีย ตามลำดับ โดยตัวชี้วัดในด้านเศรษฐกิจ 5 อันดับแรกประกอบไปด้วยค่าครองชีพ รายได้ อัตราการมีงานทำ ความหลากหลายของอาชีพ และการลดภาวะ

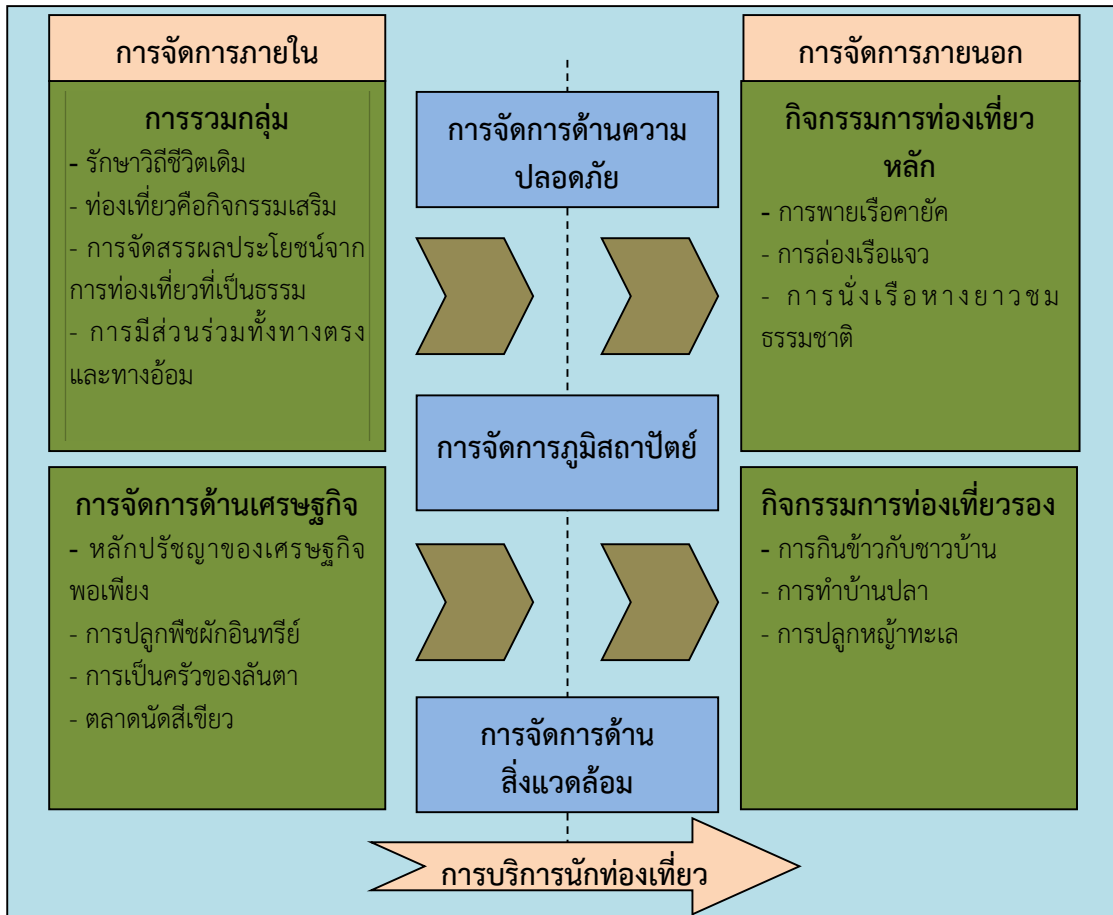
ความยากจน ตามลำดับ ทั้งนี้ ตัวชี้วัดด้านสังคม 5 อันดับแรก ได้แก่ อ้อยาศัย ไมตรีและความเป็นมิตร ความเป็นเจ้าบ้านที่ดี สร้างความสัมพันธ์ที่ระหว่างชุมชน คุณภาพการศึกษา และการอนุรักษ์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเมือง ตามลำดับ ในขณะที่ตัวชี้วัดด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการ สาธารณะ 5 อันดับแรก คือ ปัจจัยด้านสินค้าอุปโภคบริโภคหาซื้อได้ง่าย ความพร้อมด้านที่อยู่อาศัย การให้บริการไฟฟ้า การติดต่อสื่อสาร และร้านอาหาร ตามลำดับ สำหรับตัวชี้วัดด้านการท่องเที่ยว ประกอบไปด้วยการสนับสนุนด้านความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมของธุรกิจท่องเที่ยว ด้านการจัดการ แหล่งท่องเที่ยวของภาครัฐการสนับสนุนด้านความรับผิดชอบต่อสังคม วัฒนธรรมของธุรกิจท่องเที่ยว โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เชื่อว่าแนวคิดเมืองน่าอยู่สามารถนำไปใช้ในเชิงนโยบายได้

2.1.3 การพัฒนาชุมชนการท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบจังหวัดกระบี่ กรณีศึกษา ชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็ง หมู่เกาะลันตา

จากการดำเนินการภายใต้แผนวิจัยนี้ โครงการย่อยที่ 1 ได้นำแนวทางการพัฒนาเมืองท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบภายใต้แนวคิดเมืองน่าอยู่มาประยุกต์ในการพัฒนาชุมชนท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบ ซึ่งจากการประชุมร่วมกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ นอกจากนี้ยังได้พิจารณามาตรฐานเมืองน่าอยู่ควบคู่ไปกับการวิเคราะห์กรณีศึกษา “แกลงโมเดล” และ “ชุมชนท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำ บ้านสลักคอก เกาะช้าง จังหวัดตราด” ประกอบกับข้อมูลจากผลการวิจัยด้านความพร้อมของพลเมืองต่อการพัฒนาเมืองท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบจังหวัดกระบี่ ได้ข้อสรุปในการเลือก “ชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็ง” เป็นชุมชนท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบของจังหวัดกระบี่ทั้งในแง่ความสอดคล้องกับตัวชี้วัดเมืองน่าอยู่ และความพร้อมของชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็งในการดำเนินการท่องเที่ยวสีเขียว โดยประกอบไปด้วยแนวทางหลัก ๆ 6 แนวทาง (ดังภาพที่ 2.2) ดังนี้

2.1.3.1 การรวมกลุ่ม โดยให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่มเพื่อขับเคลื่อนชุมชนท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบของจังหวัดกระบี่ที่ให้ความสำคัญกับความยั่งยืนด้วยการเปิดโอกาสให้สมาชิกชุมชนทุ่งหยีเพ็งมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและดำเนินการชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็งทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยการมีส่วนร่วมทางตรงคือ การเป็นสมาชิกชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็ง และการร่วมเป็นผู้ให้บริการนักท่องเที่ยว และมีส่วนร่วมทางอ้อมคือ การร่วมมือในการดำเนินการเพื่อสนับสนุนการดำเนินการของชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็งทั้งในแง่การเป็นมิตรและการเป็นเจ้าบ้านที่ดี ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดกฎกติกาการเป็นสมาชิกชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็งที่ต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด อาทิ การรักษารูปร่างอาชีวะเดิมของตนเอง การคืนกำไรสู่สังคมด้วยการกำหนดสัดส่วนในการหักเงินรายได้เข้ากองกลาง เป็นต้น นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับการกำหนดสัดส่วนเงินปันผลและการจัดการกองทุนที่จะส่งผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนทุ่งหยีเพ็ง

2.1.3.2 กิจกรรมการท่องเที่ยว เพื่อเป็นการขับเคลื่อนชุมชนท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวต้องให้ความสำคัญคือ การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำ ซึ่งประกอบไปด้วยกิจกรรมการท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ การพายเรือคายัค การล่องเรือคอนโดล่า และการล่องเรือหางยาวชมธรรมชาติ โดยกิจกรรมการท่องเที่ยวรองประกอบไปด้วย กิจกรรมการกินข้าวกับชาวบ้าน การทำบ้านปลา และการปลูกหญ้าทะเล โดยกิจกรรมการท่องเที่ยวที่พัฒนาขึ้นไม่ได้มีความสำคัญในด้านการเป็นผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว แต่ยังคงเป็นเครื่องมือในการสร้างจิตสำนึกและการตระหนักต่อผลกระทบของสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 2.2 แนวทางการพัฒนาชุมชนท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบ กรณีศึกษา ชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็ง

2.1.3.3 การจัดการภูมิสถาปัตยกรรม การเป็นชุมชนต้นแบบต้องหมายถึงการเป็นชุมชนที่ชุมชนอื่น ๆ สามารถเดินทางมาเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการจัดการการท่องเที่ยวได้ โดยสิ่งหนึ่งที่จะก่อให้เกิดความรู้สึกดีและประทับใจ และสามารถสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ดีได้คือ การพัฒนาภูมิสถาปัตยกรรม (Landscape) ของชุมชนให้มีความสวยงาม ตลอดจนการมีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นที่จอดรถ อาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยว การจัดการห้องน้ำและห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า เป็นต้น

2.1.3.4 การจัดการด้านเศรษฐกิจ โดยชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็งจะน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการขับเคลื่อนเมืองท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบของจังหวัดกระบี่ ภายใต้หลักการ “3 ห่วง 2 เงื่อนไข” ที่จะนำไปสู่การพึ่งพาตนเอง ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และความมีภูมิคุ้มกัน และเงื่อนไขด้านคุณธรรม และความรู้ ด้วยเหตุนี้ ชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็ง จึงตั้งเป้าหมายการพึ่งพาตนเองให้ได้มากที่สุด โดยสิ่งที่สามารถดำเนินการได้ คือ การปลูกพืชผักอินทรีย์ และการพัฒนาตลาดนัดสีเขียว

2.1.3.5 การจัดการด้านความปลอดภัย โดยตัวชี้วัดที่สำคัญของการเป็นเมืองต้นแบบการท่องเที่ยวสีเขียวตามแนวคิดเมืองน่าอยู่ คือ ความปลอดภัยทั้งทางชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในหมู่เกาะลันตามีความเสี่ยงอันเนื่องมาจากการขับชี่ยานพาหนะด้วยมอเตอร์ไซด์ที่นักท่องเที่ยวบางคนอาจจะไม่คุ้นชินกับรถมอเตอร์ไซด์ หรือเส้นทาง ทำให้มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุ รวมไปถึงความปลอดภัยจากการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว

ทางน้ำที่จำเป็นต้องมีการสวมใส่เสื้อชูชีพ และปฏิบัติตามคำแนะนำของพนักงานผู้ให้บริการอย่างเคร่งครัดเพื่อลดความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ ดังนั้น ชุมชนท่องเที่ยวทุ่งห้วยเพ็งจึงต้องพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานด้านความปลอดภัยของชุมชนท่องเที่ยวทุ่งห้วยเพ็ง รวมถึงการสร้างจิตสำนึกด้านความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว รวมถึงการรณรงค์ขอความร่วมมือจากสมาชิกชุมชนท่องเที่ยวเพ็งในการเป็นเจ้าบ้านที่ดีคอยดูแลและสอดส่อง ตลอดจนการช่วยเหลือความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

2.1.3.6 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ในการขับเคลื่อนชุมชนท่องเที่ยวสีเขียว ต้นแบบของชุมชนท่องเที่ยวทุ่งห้วยเพ็ง สิ่งที่จะขาดไม่ได้เลยคือ การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เนื่องจากการท่องเที่ยวสีเขียวมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดผลกระทบที่เกิดขึ้นกับการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ในฐานะเจ้าบ้าน ชุมชนท่องเที่ยวทุ่งห้วยเพ็งจึงต้องมีการดำเนินการเพื่อลดผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การจัดการขยะด้วยการแยกขยะในชุมชน การใช้ประโยชน์จากขยะทั้งการทำปุ๋ยหมักและน้ำหมักชีวภาพ และการสร้างรายได้จากขยะด้วยการจำหน่ายขยะที่สามารถนำไปรีไซเคิลได้

2.2 การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

ธุรกิจท่องเที่ยวเป็นหน่วยงานสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนเมืองท่องเที่ยวสีเขียวเพราะเกี่ยวเนื่องกับการให้บริการนักท่องเที่ยว และการอำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ในภาคธุรกิจโรงแรมนั้น การดำเนินการตามแนวทางการท่องเที่ยวสีเขียวจะมีการดำเนินการตามแนวทางของมูลนิธิไปไม้เขียว โดยแนวทางนี้เน้นการประหยัดทรัพยากรให้มากที่สุด เช่น น้ำดื่มที่แต่เดิมในการสัมมนาของโรงแรมต่าง ๆ มีการตั้งแก้วน้ำและใส่ น้ำและน้ำแข็งไว้บนโต๊ะ ซึ่งอาจจะดื่มไม่หมด หรือไม่ได้ดื่มเลย แต่หลังจากเสร็จกิจกรรมน้ำที่เหลือในแก้วต้องนำไปทิ้ง และในการประชุมแต่ละครั้งต้องทิ้งน้ำปริมาณมาก ดังนั้น การปรับเปลี่ยนอาจจะทำได้โดยตั้งโต๊ะน้ำไว้ด้านนอก/หลังห้อง หรือใช้ขวดน้ำ ซึ่งสิ่งสำคัญที่มูลนิธิไปไม้เขียวต้องการสร้าง คือ จิตสำนึก ซึ่งในมุมมองนี้เกี่ยวข้องกับ 2 มิติ คือ มิติบุคคล จิตสำนึกในแต่ละบุคคล และมิติกลุ่ม ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มธุรกิจ หรือกลุ่มเพื่อน เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ไม่ได้หมายความว่าธุรกิจโรงแรมทุกแห่งจะเข้าร่วมกับมูลนิธิไปไม้เขียวเพื่อขอรับมาตรฐานโรงแรมไปไม้เขียวที่มีเครื่องหมายไปไม้ 1 ใบ จนถึง 5 ใบ สิ่งที่สำคัญคือ การขอเข้าร่วมเพื่อรับมาตรฐานไปไม้เขียวไม่ได้ทำได้ง่าย เพราะมีกระบวนการในการตรวจสอบหลายขั้นตอน เงื่อนไขแรกคือ การจดทะเบียนอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และเป็นเรื่องที่แตกต่างกันโรงแรมปลอดบุหรี่ที่ในเบื้องต้นมักจะมีการเข้าใจผิดว่าเป็นเรื่องเดียวกัน โดยโรงแรมปลอดบุหรี่อาจจะได้รับการจัดระดับมาตรฐานโรงแรมไปไม้เขียวเพียง 1 ใบ โดยธุรกิจหลายแห่งที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย แต่ไม่เข้ารับการจัดระดับมาตรฐานโรงแรมไปไม้เขียวเนื่องจากไม่ต้องการเสียค่าใช้จ่ายในการตรวจมาตรฐานประมาณ 30,000 บาท แต่ในขณะที่โรงแรมหรือธุรกิจที่เข้ารับการจัดระดับมาตรฐานไปไม้เขียวเชื่อมั่นว่ามีความคุ้มค่าในการจ่ายเงินเพียง 30,000 บาทแต่ทำให้ธุรกิจได้แนวทางที่ดีในการดำเนินการธุรกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2.2.1 กรณีศึกษา การดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่

ทั้งนี้ ภาคธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่จำนวนหนึ่งได้มีการเข้าร่วมโครงการ Zero Carbon Resort (ZCR) โดยแนวคิดของ ZCR จะเน้นที่หลัก 3R's ได้แก่ การลด (Reduce) การเปลี่ยน (Replace) และการออกแบบใหม่ (Redesign) ซึ่งหลักการของ ZCR เป็นวิธีการขั้นต่ำสุดในการนำไปสู่แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวสีเขียวที่ทุกคนสามารถทำได้ ซึ่งแนวทางของ ZCR มีประมาณ 200 กว่าแนวทางที่ผู้ที่สนใจสามารถเข้าไปดูและประยุกต์ใช้ได้ อย่างไรก็ตามแนวทาง 3R's มีดังนี้

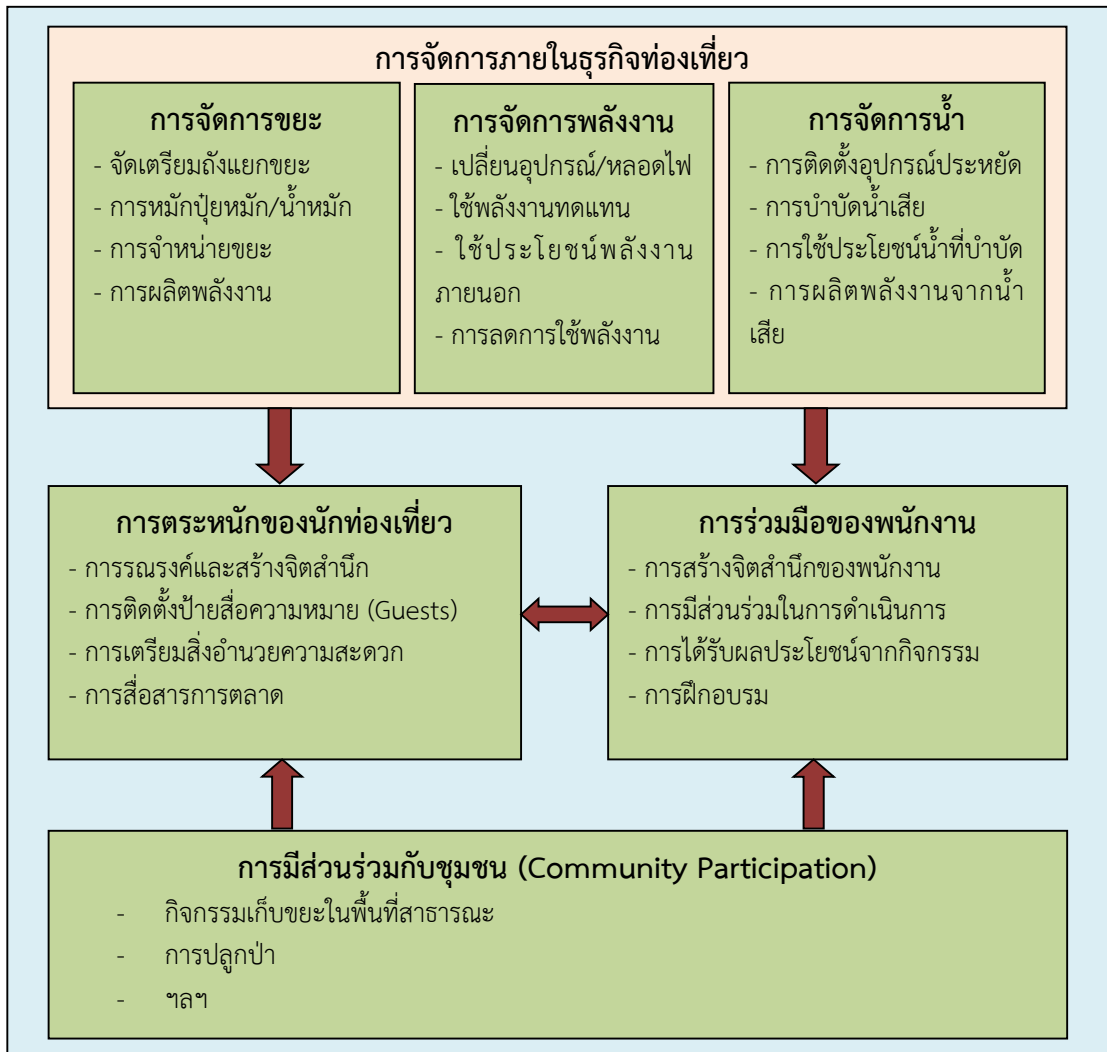
1. การลด (Reduce) ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องสามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวผู้มาพักและต้องกระตุ้นจูงใจให้ร่วมมือในการ “ลด” อย่างต่อเนื่อง โดยมีแนวทางที่สำคัญคือ การบริโภคขยะให้น้อยที่สุด หรือการแปลงขยะให้มีมูลค่า ทั้งนี้ การลดอีกด้านหนึ่งคือ การลดการใช้พลังงานไฟฟ้าให้มากที่สุดทั้งการเปิดใช้ไฟฟ้าตามความจำเป็น หรือด้วยการใช้แสงอาทิตย์ให้เกิดประสิทธิภาพ ให้แสงสว่างอาคารโดยใช้แสงแดดจากภายนอก หรือลดการใช้พลังงานด้วยการลดการใช้งานเครื่องปรับอากาศ โดยใช้หลังคาสีเข้มที่ดูดความร้อนและใช้การปลูกต้นไม้รอบอาคารเพื่อสร้างความร่มรื่นและลดอุณหภูมิ

2. การเปลี่ยน (Replace) โดยเน้นการเปลี่ยนอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ลดการบริโภคพลังงานหรือเปลี่ยนมาใช้พลังงานทดแทนในสถานประกอบการ ธุรกิจสามารถเปลี่ยนอุปกรณ์ไฟฟ้าจากหลอดไฟธรรมดาเป็นหลอด LED หรือใช้พลังงานไฟฟ้าทางเลือกจากแสงแดดด้วยการติดตั้งโซลาร์เซลล์ และนำไปใช้กับเครื่องปรับอากาศ ไฟฟ้า น้ำร้อน เป็นต้น ที่นอกเหนือจากการลดการใช้พลังงานยังสามารถช่วยลดต้นทุนในการดำเนินงานได้อีกด้วย

3. การออกแบบใหม่ (Redesign) สิ่งที่สำคัญในการลดการใช้พลังงานนอกเหนือจากการลดการใช้พลังงาน ลดปริมาณขยะ หรือการเปลี่ยนอุปกรณ์ภายในอาคารที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคพลังงาน แนวทางของ ZCR ยังรวมไปถึงการปรับปรุงด้วยการออกแบบพื้นที่การใช้ประโยชน์ใหม่ เพื่อลดการใช้พลังงานให้มากที่สุด ด้วยการนำวัสดุธรรมชาติ หรือการออกแบบให้พึ่งพาพลังงานไฟฟ้าให้น้อยที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการให้แสงสว่าง การบำบัดน้ำเสีย การจัดการขยะ เป็นต้น

จากแนวทางของ ZCR การลดการใช้พลังงานที่เห็นผลได้เด่นชัดคือ การใช้แสงแดดเป็นพลังงานให้แสงสว่าง การใช้น้ำที่มาจากน้ำฝน แต่ละหน่วยงานควรมีการทดลองวัดปริมาณน้ำที่บริโภคกับน้ำที่กักเก็บได้ โดยตามสถิติ มีการใช้น้ำเพียง 10 % ของน้ำที่กักเก็บได้ นอกจากนี้ยังมีหลายแนวทางที่สามารถทำได้ในการลดการใช้พลังงาน เช่น การใช้ไม้ไผ่สานเป็นตารางแทนลามิเนทหรืออลูมิเนียมที่สามารถจัดการสะท้อนความร้อนได้

ทั้งนี้ โครงการย่อยที่ 2 ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ที่เข้าร่วมเป็นกลุ่มแกนนำ Frontier Group จำนวน 8 แห่งนำร่องของโครงการ Zero Carbon Resort และธุรกิจท่องเที่ยวอื่น ๆ อาทิ โรงแรม ร้านอาหาร และบริษัทนำเที่ยว ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์และสังเกตอย่างมีส่วนร่วมทั้งกับผู้บริหารของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ และพนักงานระดับปฏิบัติการของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ เพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบที่สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับธุรกิจที่สนใจในจังหวัดอื่น ๆ หรือในภาคส่วนอื่น ๆ แม้กระทั่งภาคครัวเรือน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีสามารถสรุปได้ดังภาพที่ 2.3 ดังนี้

ภาพที่ 2.3 การจัดการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว

2.2.1.1 การจัดการภายในธุรกิจท่องเที่ยว (Tourism Business Management)

โดยเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการภายในของธุรกิจท่องเที่ยวต่อการดำเนินการธุรกิจสีเขียวที่ส่งผลต่อการลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ไม่ว่าจะเป็นการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ การวางแผนในการลดการใช้พลังงานแบบองค์รวม เป็นต้น โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

การจัดการขยะ (Waste Management) โดยธุรกิจท่องเที่ยวต้องกำหนดนโยบายด้านการบริหารจัดการขยะให้ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางที่สำคัญให้กับบุคลากรภายในองค์กรได้รับรู้และเข้าใจ รวมทั้งการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ถังสำหรับการแยกขยะ การวางแผนการจัดการขยะทั้งนำมาใช้ประโยชน์ทำปุ๋ย/น้ำหมักชีวภาพ การจำหน่ายขยะรีไซเคิล และการผลิตพลังงาน

การจัดการด้านพลังงาน (Energy Management) ที่รวมไปถึงการออกแบบอาคาร การใช้ประโยชน์จากพลังงานภายนอกอาคาร ไม่ว่าจะเป็นลม หรือแสงแดด การเปลี่ยนอุปกรณ์มาใช้ อุปกรณ์ประหยัดไฟ อาทิ เครื่องใช้ไฟฟ้าประหยัดไฟเบอร์ 5 หลอดไฟ LED เป็นต้น แต่เป็นการเปลี่ยนเมื่อเครื่องใช้ไฟฟ้าหรืออุปกรณ์เดิมชำรุด รวมไปถึงการใช้พลังงานทดแทนทั้งจากพลังงานก๊าซชีวภาพ หรือพลังงานโซลาร์เซลล์

การจัดการน้ำ (Water management) เกี่ยวข้องกับทุกกระบวนการทั้งการบริโภค น้ำและการบำบัดหรือการจัดการน้ำเสีย (Sewage Management) โดยเริ่มทุกส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตั้งถังดักไขมันจากห้องครัวก่อนปล่อยสู่ท่อระบายน้ำ การติดตั้งอุปกรณ์ประหยัดน้ำ การติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียที่สามารถนำไปบำบัดและนำน้ำที่บำบัดแล้วมาใช้ในการรดน้ำต้นไม้ น้ำเสียที่อยู่ในบำบัดสามารถนำมาพัฒนาน้ำ EM หรือ ก๊าซชีวภาพที่จะนำไปผลิตเป็นพลังงานเชื้อเพลิงสำหรับ รถยนต์ หรือก๊าซหุงต้มขึ้นอยู่กับศักยภาพและการลงทุนของแต่ละธุรกิจ

2.2.1.2 การสร้างจิตสำนึกกับนักท่องเที่ยวและผู้มาใช้บริการ (Tourist Awareness) ในส่วนนี้จะเกี่ยวข้องกับอุปสงค์ของการท่องเที่ยว (Tourism Demand) ที่เป็นจุดเริ่มต้นให้ธุรกิจท่องเที่ยวต้องเตรียมกิจกรรมหรือสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนั้น สิ่งที่สำคัญของธุรกิจท่องเที่ยวคือ การสร้างจิตสำนึกให้กับนักท่องเที่ยวและผู้มาใช้บริการให้ตระหนักถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อม โดยสามารถดำเนินการได้ดังนี้

การรณรงค์และสร้างจิตสำนึกกับนักท่องเที่ยว ด้วยการจัดกิจกรรมหรือการเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกตั้งแต่นักท่องเที่ยวเข้าสู่ธุรกิจ โดยพนักงานต้อนรับอาจจะให้ข้อมูลและสื่อสารกับนักท่องเที่ยวถึงนโยบายและสิ่งที่ธุรกิจให้ความสำคัญที่เป็นทั้งการขอความร่วมมือ การสร้างจิตสำนึกแล้วยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของธุรกิจต่อนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ

การติดตั้งป้ายสื่อความหมาย (Guests) ธุรกิจท่องเที่ยวสามารถติดตั้งหรือจัดทำป้ายสื่อความหมายในจุดต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นเตือนและขอความร่วมมือจากนักท่องเที่ยวให้ดำเนินการอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือลดผลกระทบจากกิจกรรมท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม ยกตัวอย่างเช่น ป้ายแสดงข้อมูลปริมาณน้ำ ป่าไม้ที่ต้องใช้ในการซักผ้าเช็ดตัว 1 ผืน หรือปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดขึ้นหลังจากการรับประทานอาหาร หรือการใช้พลังงาน โดยอาจจะออกแบบให้มีรูปแบบที่สวยงามและโดดเด่นดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยวได้

การเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตัวอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นถึงขยะสำหรับแยกขยะ จักรยานภายในธุรกิจที่พัก ผ้าเช็ดมือแบบซักได้ แทนกระดาษ ในธุรกิจโรงแรมอาจจะมีการใช้คีร์การ์ดแทนกุญแจเพื่อตัดไฟหลังจากนักท่องเที่ยวเดินออกจากห้องพัก

การสื่อสารการตลาด เป็นสิ่งสำคัญที่ธุรกิจท่องเที่ยวต้องสื่อสารและสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยวต่อการดำเนินการแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพที่ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และเป็นการทำความเข้าใจกับนักท่องเที่ยวตั้งแต่ต้นเพื่อลดความไม่พึงพอใจอันเกิดมาจากความคาดหวังที่ต่างไปจากสิ่งที่ได้รับ และที่สำคัญเป็นการสร้างจิตสำนึกกับนักท่องเที่ยวผ่านทางสื่อต่าง ๆ ที่ทำให้มีการรับรู้ภาพลักษณ์ด้านบวกของธุรกิจมากขึ้น

2.2.1.3 การสร้างความร่วมมือจากพนักงาน (Employee Commitment) เนื่องจากพนักงานคือกลไกและฟันเฟืองที่สำคัญในการขับเคลื่อนธุรกิจท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำ ดังนั้น ธุรกิจท่องเที่ยวจึงต้องอาศัยพนักงานในการดำเนินการที่ต้องมาจากความตั้งใจและความมุ่งมั่นของพนักงานในการให้บริการกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยมีแนวทางดังนี้

การสร้างจิตสำนึกของพนักงาน โดยผู้บริหารต้องกำหนดนโยบายด้านการดำเนินงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสร้างวัฒนธรรมองค์กรคาร์บอนต่ำเพื่อสร้างจิตสำนึกของพนักงานต่อ

การดำเนินการประหยัดพลังงานและลดการปล่อยคาร์บอน รวมไปถึงการมีจิตสำนึกที่จะห่วงแหนและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ เนื่องจากธุรกิจต้องการความร่วมมือจากพนักงาน แนวทางที่สำคัญในการสร้างการมีส่วนร่วมคือ การเปิดโอกาสให้พนักงานได้มีโอกาสคิด วางแผน และพัฒนาโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยอาจจะมีการดำเนินการประกวดการดำเนินการโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

การได้รับผลประโยชน์จากกิจกรรม นอกเหนือจากการดำเนินการให้บริการ นักท่องเที่ยวภายใต้กิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากจิตสำนึกของพนักงาน ผู้บริหารของ ธุรกิจท่องเที่ยวควรมีการดำเนินการกระตุ้น จูงใจให้พนักงานมีส่วนร่วมกับกิจกรรม อาทิ รางวัลจากการประกวดโครงการ หรือนำรายได้จากการแยกขยะและจำหน่ายเป็นสวัสดิการให้กับพนักงาน เป็นต้น

การฝึกอบรม เพื่อเป็นการดำเนินการกระตุ้นและสร้างจิตสำนึกให้กับพนักงานอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการสร้างความร่วมมือสำหรับการดำเนินการในอนาคต ธุรกิจท่องเที่ยวควรให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถและความเข้าใจในการดำเนินการและบริการนักท่องเที่ยวภายใต้กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2.2.1.4 การมีส่วนร่วมกับชุมชน (Community Participation) การดำเนินการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจะไม่สามารถดำเนินการได้โดยอาศัยการผลักดันและขับเคลื่อนของธุรกิจท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียวแต่ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมกับชุมชนภายนอก เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือและการแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของธุรกิจต่อการดำเนินการแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่มุ่งเน้นความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมมากกว่ารายได้ของธุรกิจ และเป็นการสร้างภาคีความร่วมมือกับชุมชนภายนอกที่ทำให้เกิดการยอมรับและลดปัญหาความขัดแย้งที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้

โดยสิ่งสำคัญต่อการขับเคลื่อนธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวคือ กิจกรรมการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียวต้องสามารถดำเนินการได้จริง (Actionable) และสามารถวัดผลได้จริง (Measurable) เพื่อลดข้อจำกัด และการมองข้ามผลประโยชน์ของการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำ รวมทั้งการเป็นกรณีศึกษาเพื่อให้ธุรกิจอื่น ๆ ได้เรียนรู้และนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินงาน

2.2.2 ขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดกระบี่

โครงการย่อยที่ 2 ได้ศึกษาขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดกระบี่เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ และสมาคมธุรกิจโรงแรมจังหวัดกระบี่ต้องการทราบข้อมูลขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของธุรกิจที่พักโรงแรมในจังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยในโครงการย่อยที่ 2 ได้ดำเนินการสำรวจจำนวนโรงแรมและห้องพัก พบว่าโรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่มีทั้งหมด 1,270 แห่ง มีห้องพักทั้งสิ้น 33,300 ห้อง มีจำนวนห้องเฉลี่ย 26.22 ห้องต่อหนึ่งโรงแรม

จากตารางที่ 2.1 พบว่า โรงแรมที่พักระดับ 3 ดาวมีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.49 รองลงมาคือ โรงแรมที่พักระดับ 2 ดาว คิดเป็นร้อยละ 22.36 และโรงแรมที่พักระดับ 4 ดาว คิดเป็น

ร้อยละ 10.71 ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจำนวนห้องพักว่า โรงแรมที่พักระดับ 3 ดาวมีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.59 รองลงมาคือ โรงแรมที่พักระดับ 4 ดาว คิดเป็นร้อยละ 22.01 และโรงแรมที่พักระดับ 2 ดาว คิดเป็นร้อยละ 12.80 ตามลำดับ แต่เมื่อพิจารณาถึงจำนวนห้องพักเฉลี่ยต่อโรงแรมที่พัก 1 แห่ง พบว่า โรงแรมระดับ 5 ดาวมีจำนวนห้องพักเฉลี่ยต่อโรงแรมสูงที่สุด จำนวนเฉลี่ย 118.04 ห้องต่อหนึ่งโรงแรม รองลงมาคือ โรงแรมที่พักระดับ 4 ดาว จำนวนเฉลี่ย 53.90 ห้องต่อหนึ่งโรงแรม โรงแรมที่พักระดับ 3 ดาว จำนวนเฉลี่ย 25.54 ห้องต่อหนึ่งโรงแรม โรงแรมที่พักระดับ 2 ดาว จำนวนเฉลี่ย 15.01 ห้องต่อหนึ่งโรงแรม และโรงแรมที่พักระดับ 1 ดาว จำนวนเฉลี่ย 9.00 ห้องต่อหนึ่งโรงแรม ทั้งนี้มีโรงแรมที่ไม่ระบุดาวจำนวน 345 แห่งมีห้องพักรวมทั้งสิ้น 6,867 ห้อง จำนวนห้องเฉลี่ย 19.90 ห้องต่อหนึ่งโรงแรม โดยเห็นได้จากข้อมูลพบว่าโรงแรมที่พักที่มีระดับดาวสูงขึ้นไปจะมีจำนวนห้องพักเฉลี่ยต่อหนึ่งโรงแรมสูงขึ้น

ตารางที่ 2.1 จำนวนโรงแรมที่พักในแต่ละระดับดาวและจำนวนห้อง

ระดับดาว	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ	จำนวน (ห้อง)	ร้อยละ	จำนวนห้องเฉลี่ย
5	28	2.20	3,305	9.92	118.04
4	136	10.71	7,330	22.01	53.90
3	438	34.49	11,185	33.59	25.54
2	284	22.36	4,262	12.80	15.01
1	39	3.0	351	1.05	9.00
ไม่ระบุดาว	345	27.17	6,867	20.62	19.90
รวม	1,270	100.00	33,300	100.00	26.22

ที่มา: ปรับปรุงจากสุชาติ ฉันทสารานุกิจ ปิยะ ปานผู้มีทรัพย์ และนลินี ทินนาม (2559)

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า โรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างน้อยวันละ 66,600 คนต่อวัน หรือ 24,309,000 คน ต่อปี ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าโรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างเพียงพอเนื่องจากข้อมูลนักท่องเที่ยวที่พักในโรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่ในปี พ.ศ. 2558 มีเพียง 3,482,186 คน นั้นหมายความว่า จำนวนนักท่องเที่ยวที่พักในจังหวัดกระบี่มีเพียงร้อยละ 14.32 เท่านั้น โดยนักท่องเที่ยวจำนวนนี้ทำให้จังหวัดกระบี่ต้องจัดหาน้ำสำหรับบริโภคของนักท่องเที่ยวถึง 528,915.05 ลูกบาศก์เมตรต่อปี และก่อให้เกิดปริมาณขยะ 37,797.71 ตันต่อปี ดังนั้น ธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่จึงต้องดำเนินการตามแนวทางธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวเพื่อลดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากธุรกิจท่องเที่ยวให้มากที่สุด

2.3 การพัฒนาตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่

ด้วยนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายของจังหวัดกระบี่คือกลุ่มนักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรป โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวียทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวหลักของจังหวัดกระบี่เป็นการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แต่ทั้งนี้ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่มีการเติบโตสูงและมีนักท่องเที่ยวจากหลายประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวมากขึ้น ดังนั้น การสร้าง

ภาพลักษณ์ของการเป็นเมืองท่องเที่ยวสีเขียวจึงจะช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ต้องการท่องเที่ยวในเมืองท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เนื่องจากนักท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในส่วนของการเป็นอุปสงค์ทางการท่องเที่ยว (Tourism Demands) ที่เป็นจุดเริ่มต้นของการจัดหาสินค้าหรือบริการทางการท่องเที่ยวของธุรกิจท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในระหว่างการพักผ่อนหย่อนใจ ดังนั้น หากสามารถสร้างจิตสำนึกและขอความร่วมมือจากนักท่องเที่ยวได้จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการขับเคลื่อนการเป็นเมืองท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ โดยโครงการย่อยที่ 3 ได้ศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ด้วยแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตำแหน่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว และอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.3.1 การรับรู้เกี่ยวกับภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยมองว่าเมื่อนึกถึงการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่กลุ่มตัวอย่างจะนึกถึงความสุขมากที่สุด รองลงมาคือ เมืองน่าอยู่ หาดทราย ความเป็นมิตร และเมืองท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 5 อันดับนี้ เป็นองค์ประกอบของอรรถประโยชน์หลักทางการท่องเที่ยว (Functional Utilities) ได้แก่ หาดทราย และเมืองท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และอรรถประโยชน์เชิงสัญลักษณ์ (Symbolical Utilities) หรือองค์ประกอบด้านอารมณ์ (Emotional) ได้แก่ ความสุข เมืองน่าอยู่ และความเป็นมิตร ซึ่งการรับรู้ภาพลักษณ์ทางด้านอารมณ์ความรู้สึกจะเป็นข้อมูลที่สำคัญในการนำไปพัฒนาตราสินค้าสีเขียว จังหวัดกระบี่ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยรับรู้เกี่ยวกับภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวสีเขียว 5 อันดับแรกว่าเป็นเมืองท่องเที่ยวที่เน้นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากที่สุด รองลงมาคือ มีพื้นที่สีเขียว อาทิ สวนสาธารณะ ป่าชุมชนมากเพียงพอ มีการรณรงค์ให้ท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ผู้คนท้องถิ่นใส่ใจและใช้ชีวิตแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีธุรกิจท่องเที่ยวที่ดำเนินการแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การรับรู้ที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยรับรู้เกี่ยวกับภาพลักษณ์ของจังหวัดกระบี่ 3 ด้านสุดท้ายและสามารถตีความได้ว่ากลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าจังหวัดกระบี่ขาดการบังคับใช้กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมที่เคร่งครัด มีการดำเนินการที่ไม่เป็นธรรมและมีการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว และการจัดการขยะที่ไม่มีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ นึกถึงการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ 5 อันดับแรก คือ หาดทราย มากเป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาคือ ความสุข เียบสงบ ความเป็นมิตร และ อาหารอร่อย ซึ่งมีความสอดคล้องกับนักท่องเที่ยวชาวไทยในมิติของหาดทราย ความสุข และความเป็นมิตร โดยสิ่งที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมองแตกต่างจากนักท่องเที่ยวชาวไทยคือ ความเงียบสงบที่นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสได้จากการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ขณะที่ในด้านภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีการรับรู้เกี่ยวกับภาพลักษณ์การท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ 5 อันดับแรก คือ มีพื้นที่สีเขียว อาทิ สวนสาธารณะ ป่าชุมชนมากเพียงพอมากที่สุด รองลงมาคือ เน้นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีการรณรงค์ให้ท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ธุรกิจท่องเที่ยวที่ดำเนินการแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมครบครัน เช่น ถึงแยกขยะ รถโดยสารสาธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับนักท่องเที่ยวชาวไทย

2.3.2 การตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความตระหนักว่าการท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากที่สุดในระดับมาก รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวยังคงมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมแม้ว่าคนอื่น ๆ จะไม่สนใจ นักท่องเที่ยวยินดีที่จะท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมแม้ว่าจะไม่มีกฎหมายมาบังคับ นักท่องเที่ยวยินดีที่จะจ่ายเงินเพิ่มเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และนักท่องเที่ยวภูมิใจเมื่อเห็นคนอื่นมองในเวลาที่กำลังมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีความตระหนักถึงการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมพอสมควร อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างระบุว่าในช่วงเวลาพักผ่อนหย่อนใจ กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับความเพลิดเพลินใจมากที่สุดในระดับมาก รวมถึงการต้องการความสะดวกสบายจากการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่าการสนใจว่ายานพาหนะที่ใช้จะบริโภคน้ำมันมากน้อยเพียงใด และนักท่องเที่ยวไม่รู้เลยว่ามียุทธกิจใดบ้างที่ดำเนินการแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ควรมีการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวโดยที่ไม่ก่อให้เกิดภาระหรืออุปสรรคในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว รวมถึงการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกและสื่อสารกับนักท่องเที่ยวถึงธุรกิจที่มีการดำเนินการแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้เมื่อวิเคราะห์ถึงความเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างยอมรับได้ที่จะจ่ายเงินราคาสูงให้กับธุรกิจที่มีการดำเนินการแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในส่วนของความตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวสีเขียว โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยวางแผนและเต็มใจที่จะท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพราะแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก่อให้เกิดความคุ้มค่าในเงินที่จ่ายไป ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะทำทุกวิถีทางที่จะท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยไม่ได้มองเห็นหรือให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมกับคุณค่าด้านสุขภาพของตนเอง ดังเห็นได้จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในด้านแหล่งท่องเที่ยว ร้านอาหาร ห้องพักผ่อนเสนอผลประโยชน์ที่ดีต่อสุขภาพของนักท่องเที่ยว 3 อันดับสุดท้าย

ทั้งนี้เมื่อพิจารณามุมมองที่นักท่องเที่ยวชาวไทยมองต่อการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผลการวิจัยพบว่าทิศทางการรับรู้ไปในทิศทางบวกทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นความเข้าใจ ความเพลิดเพลิน นำตื่นเต้นและผ่อนคลาย และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์โดยรวมของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผลการวิจัยพบว่า แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีภาพลักษณ์ที่น่าสนใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวเลือกไปท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในระดับค่อนข้างมาก และกลุ่มตัวอย่างมีภาพลักษณ์โดยรวมต่อแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในระดับค่อนข้างมาก โดยภาพลักษณ์โดยรวมของการท่องเที่ยว/พักผ่อนในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก่อให้เกิดภาพลักษณ์ค่อนข้างมาก ตามลำดับ

ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีการตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ 5 อันดับแรก คือ เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของนักท่องเที่ยวที่

ต้องคำนึงถึงผลกระทบของสิ่งแวดล้อม มากที่สุด รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวจ่ายเงินให้กับธุรกิจการท่องเที่ยวแล้ว ด้วยเหตุนี้ ธุรกิจท่องเที่ยวจึงต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการธุรกิจแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในเวลาเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวปิดไฟหรือแอร์ที่ไม่ได้ใช้งานเหมือนตอนอยู่บ้านของตนเอง หน่วยงานภาครัฐต้องรับผิดชอบในการดำเนินการลดผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม นักท่องเที่ยวต้องร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการท่องเที่ยว ตามลำดับ ทั้งนี้ ในส่วนของความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีระดับความคิดเห็น 5 อันดับแรก คือ นักท่องเที่ยวมักจะพูดถึงเรื่องด้านบวกของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากเป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาคือ ถ้ามีคนกำลังมองหาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวที่ดี นักท่องเที่ยวมักจะแนะนำให้ไปท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ราคาค่าสินค้าหรือบริการในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีความเหมาะสมผล เป็นสิ่งที่สามารถยอมรับได้ในการจ่ายราคาสูงให้กับธุรกิจที่มีการดำเนินการแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในระดับมาก และโดยภาพรวม ห้องพักและที่พักในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีความสะอาดและสะดวกสบาย ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเชื่อว่ากรท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก่อให้เกิดความเพลิดเพลินใจและความผ่อนคลายมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ความเข้าใจในระดับมาก และความน่าตื่นเต้นในระดับมาก ตามลำดับ ซึ่งในส่วนของภาพลักษณ์การท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความเห็นด้วยกับภาพลักษณ์โดยรวมของการท่องเที่ยว/พักผ่อนในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในระดับค่อนข้างมาก โดยกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าภาพลักษณ์โดยรวมที่นักท่องเที่ยวนึกถึงแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในระดับค่อนข้างมาก และนักท่องเที่ยวคิดว่าแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีภาพลักษณ์ที่น่าสนใจที่จะทำให้นักท่องเที่ยวเลือกไปท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนั้นในระดับค่อนข้างมาก นั้นหมายความว่า การท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อการท่องเที่ยวค่อนข้างมาก

2.3.3 ตำแหน่งผลิตภัณฑ์และอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่

โครงการย่อยที่ 3 นอกเหนือจากการศึกษาเกี่ยวกับภาพลักษณ์ตราสินค้า (Brand Image) ซึ่งเป็นการรับรู้ในมุมมองของลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวแล้วนั้น ในการสร้างตราสินค้า จำเป็นต้องกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวและอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยใช้กระบวนการประชุมกลุ่มย่อยและการสัมภาษณ์ รวมถึงการสังเกตอย่างมีส่วนร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่ ได้ผลการวิจัยดังนี้

2.3.3.1 การวิเคราะห์ตำแหน่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวสีเขียว จังหวัดกระบี่

ในเบื้องต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ตำแหน่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่จากเอกสารปฏิญญากระบี่ (จังหวัดกระบี่, 2556) ที่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ได้ร่วมกันกำหนดจุดยืนและอัตลักษณ์ของการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ โดยสามารถสรุปในเบื้องต้นได้ว่า “เมืองท่องเที่ยวคุณภาพที่มีชื่อเสียงระดับโลก” ก่อนนำเข้าสู่กระบวนการสัมภาษณ์และการประชุมกลุ่มย่อยเพื่อร่วมกับผู้ที่มีส่วนได้เสียในการสังเคราะห์และกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ อาทิ

“...การเป็นเมืองคุณภาพ หมายถึงอะไร เมืองที่มีคุณภาพด้านการบริการการท่องเที่ยวระดับโลก หรือเมืองที่นักท่องเที่ยวคุณภาพต้องการมาเยี่ยมชม โดยส่วนใหญ่การเข้าใจของนักท่องเที่ยวจะคาดหวังถึงคุณภาพในการบริการ”

“...หากพูดถึงกระบี่ เราอย่าลืมถึงตัวตนของเราในด้านความเป็นมิตรของคนกระบี่ ดังคำขวัญของจังหวัด กระบี่ เมืองน่าอยู่ ผู้คนน่ารัก”

อย่างไรก็ตามจากการประชุมและร่วมหารือกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ พบว่ามีความกังวลถึงโอกาสที่นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายจะเข้าใจผิดถึงคำว่า “คุณภาพ” ที่หมายถึงคุณภาพการบริการและจะก่อให้เกิดความคาดหวังสูงกับการบริการด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ นอกจากนี้ ผลการวิจัยด้วยแบบสอบถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยระบุถึงคำที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ 5 อันดับแรก คือความสุขมากที่สุด รองลงมาคือ เมืองน่าอยู่ หาดทราย ความเป็นมิตร และเมืองท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติระบุถึงหาดทราย รองลงมาคือความสุข เงียบสงบ ความเป็นมิตร และอาหารอร่อย ตามลำดับ โดยสิ่งที่นักท่องเที่ยวระบุว่าเกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์การท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่เป็นคุณสมบัติที่สำคัญในการสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ของจังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยยังได้ดำเนินการใช้วิธีการ Projective Technique ในการค้นหาสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้คุณค่าในการท่องเที่ยวที่จังหวัดกระบี่พบว่า นักท่องเที่ยวให้คุณค่ากับความสงบ ความโรแมนติก และความผ่อนคลายที่ก่อให้เกิดประสบการณ์การท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ของจังหวัดกระบี่ที่หาจากแหล่งท่องเที่ยวอื่นไม่ได้ ดังนั้น ในการกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่จึงมีใจความหลักว่า

“Krabi Experience”

โดยมีองค์ประกอบของตำแหน่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว ได้แก่ ความสงบ (Peace) ความโรแมนติก (Romantic) และ การผ่อนคลาย (Relax) โดยคำว่าประสบการณ์กระบี่ หรือ Krabi Experience สอดคล้องกับจุดยืนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ที่เชื่อว่า “เพราะเราเป็นเรา เขาถึงมา” หมายถึงการที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่สามารถสัมผัสกับประสบการณ์การท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ที่มีเอกลักษณ์ โดดเด่นและไม่เหมือนใครที่นักท่องเที่ยวไม่สามารถที่จะพบได้ในจังหวัดอื่น หรือแหล่งท่องเที่ยวในประเทศอื่น ๆ ภายใต้ข้อความตำแหน่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ดังนี้

“ประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ”

“Creative and eco-friendly tourism experience for quality tourists”

2.3.3.2 การวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นตัวตนหรือสิ่งที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการต้องการจะเป็นหรือต้องการให้นักท่องเที่ยวรับรู้และเข้าใจถึงตัวตนดังกล่าว ผู้วิจัยเริ่มกระบวนการด้วยการสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารปฏิญญากระบี่ (จังหวัด

กระบี่, 2556) และนำไปประจุมร้อมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ สามารถสรุปอัตลักษณ์ของจังหวัดกระบี่ ได้ดังนี้

- ความเป็นเมืองที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลาย

- แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก
- เมืองท่องเที่ยวที่เน้นการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ความหลากหลายทางวัฒนธรรม
- ความเป็นมิตรของชาวกระบี่

โดยองค์ประกอบทั้ง 5 ประเด็นเป็นสิ่งที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ต้องให้ความสำคัญ และดำเนินการสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม เพื่อให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายรับรู้และเข้าใจสิ่งที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ต้องการจะเป็นให้มากที่สุด เพราะตามแนวคิดการสร้างตราสินค้า (Schroeder, 2009) ที่ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายจะมีการรับรู้น้อยกว่าสิ่งที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการต้องการจะเป็น

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์อัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ทั้งภาครัฐและเอกชนได้ดำเนินการร่วมกัน กำหนดไว้ได้เป็นทั้งหมด 8 พื้นที่ ดังนี้

- *อ่าวนาง อ่าวไร่เล และคลองม่วง-ทับแขก* ที่สามารถกำหนดอัตลักษณ์ผลิตภัณฑ์ย่อยได้ว่า อ่าวนางเป็น “ชายหาดยอดนิยมที่ผสมผสานระหว่างความเป็นธรรมชาติและย่านชุมชนการค้า” อ่าวไร่เลเป็น “แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลสำหรับนักท่องเที่ยวผู้รักความสงบและรักธรรมชาติ และนักปีนเขาที่ชอบความท้าทาย” และคลองม่วง-ทับแขกเป็น “ศูนย์รักษาแพคเกจจิ้งในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล”

- หมูเกาะพีพี มีอัตลักษณ์ว่าเป็น “สวรรค์ตะวันออกสำหรับนักท่องเที่ยวที่แสวงหาความสนุกสนาน ตื่นเต้นและมีชีวิตชีวา”

- หมูเกาะลันตา มีอัตลักษณ์ของหมูเกาะลันตา คือ “แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีการผสมผสานระหว่างธรรมชาติ วิถีชีวิตและวัฒนธรรมสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวและคู่รัก”

- อ่าวลึก อัตลักษณ์ของอ่าวลึกคือ “แหล่งท่องเที่ยววิถีชุมชน และแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์”

- คลองท่อม อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของคลองท่อมจึงเป็น “เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ”

- เหนือคลอง อัตลักษณ์ของเหนือคลองจึงเป็น “แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิตชุมชนและอาหารการกิน”

- เขตเมืองกระบี่ อัตลักษณ์ของเขตเมืองกระบี่คือ “ห้องรับแขกของเมืองกระบี่”

- เขาพนม ปลายพระยา ลำทับ อัตลักษณ์ของพื้นที่จึงเป็น “แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอุตสาหกรรม”

2.3.3.3 แนวทางการสร้างตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ สมาคมธุรกิจโรงแรมจังหวัดกระบี่ สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ท่องเที่ยวและ

กีฬาจังหวัดกระบี่ หอการค้าจังหวัดกระบี่ และสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ควรดำเนินการ ดังนี้

- การประยุกต์ใช้ตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวในทิศทางเดียวกัน หากมีการใช้ตราสินค้าที่หลากหลายไปในทิศทางที่แตกต่างกันจะทำให้ผู้รับสาร หรือนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายมีความสับสนกับตราสินค้าการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรใช้ตราสินค้าไปในทิศทางเดียวกัน โดยตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวแสดงดังภาพที่ 2.4

Green
Krabi
Krabi Experience

Green Krabi
Krabi Experience

ภาพที่ 2.4 ตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ “Green Krabi”

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ สมาคมธุรกิจโรงแรมจังหวัดกระบี่ สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ หอการค้าจังหวัดกระบี่ และสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ควรร่วมกันจัดทำรายชื่อบริษัทท่องเที่ยว ชุมชนท่องเที่ยว และแหล่งท่องเที่ยว เพื่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ให้เป็นทางเลือกในการตัดสินใจ และส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

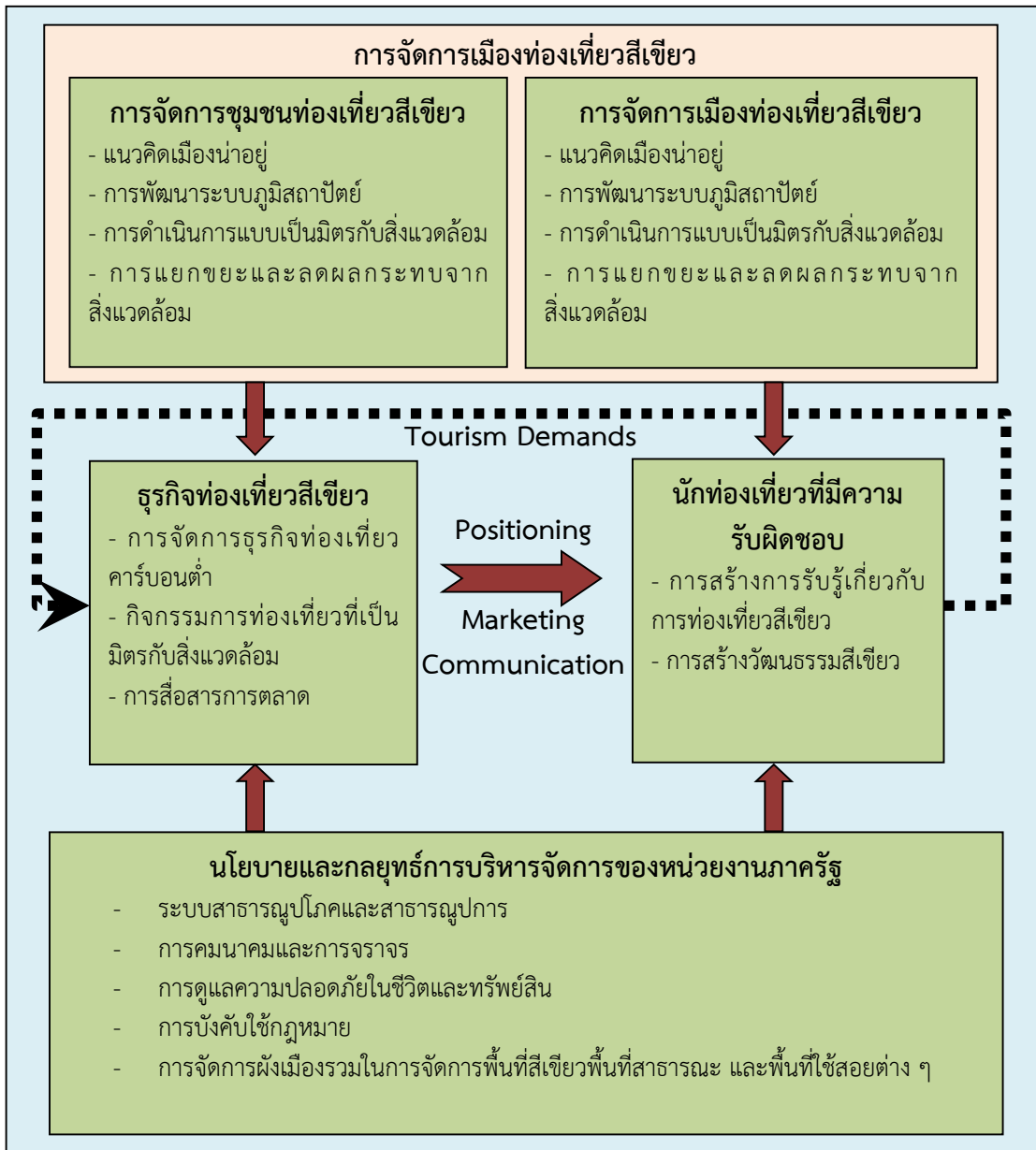
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ สมาคมธุรกิจโรงแรมจังหวัดกระบี่ สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ หอการค้าจังหวัดกระบี่ และสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ควรให้ความสำคัญในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในจังหวัดกระบี่เพื่อสร้างความเข้าใจและขอความร่วมมือในการปฏิบัติตัวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ สมาคมธุรกิจโรงแรมจังหวัดกระบี่ สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ หอการค้าจังหวัดกระบี่ และสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ควรสื่อสารตำแหน่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวและอัตลักษณ์ตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ให้กับทุกภาคส่วนในจังหวัดกระบี่ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และความพร้อมในการมีส่วนร่วมในการสร้างภาพลักษณ์ตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่

2.4 แนวทางเชิงนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว จังหวัดกระบี่

ในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว จังหวัดกระบี่ ต้องอาศัยความร่วมมือและการขับเคลื่อนจากทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคชุมชน/สังคมท้องถิ่น และนักท่องเที่ยวใน

การขับเคลื่อนและดำเนินการกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ดังแสดงในภาพที่ 2.5 ที่ การขับเคลื่อนการท่องเที่ยวสีเขียวต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกื้อหนุนและส่งเสริมกัน โดยจุดเริ่มต้นของการจัดหาหรือจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ คือ ความต้องการซื้อทางการท่องเที่ยว หรืออุปสงค์ทางการท่องเที่ยว (Tourism Demand) ที่มาจากนักท่องเที่ยว และเป็นตัวกำหนดในการจัดเตรียมและนำเสนอสิ่งต่าง ๆ โดยมีกระบวนการดังนี้

ภาพที่ 2.5 การจัดการการท่องเที่ยวสีเขียว

2.4.1 การจัดการเมืองท่องเที่ยวสีเขียว

ในการจัดการการท่องเที่ยวสีเขียว ส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการคือ คนท้องถิ่น ซึ่งในส่วนนี้เกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และชุมชนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการ

ท่องเที่ยวแต่ไม่สามารถปฏิเสธการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการดำเนินการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ในการดำเนินการส่วนที่เกี่ยวข้องกับเมืองท่องเที่ยวสีเขียว ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ได้แก่ สำนักงานจังหวัดกระบี่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เทศบาลเมืองกระบี่ องค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยว และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการขอความร่วมมือจากประชาชนในจังหวัดกระบี่ต่อการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเมืองท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ โดยมีแนวทาง ดังนี้

2.4.1.1 แนวคิดเมืองน่าอยู่ โดยผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการที่กล่าวไปข้างต้น ควรนำแนวคิดเมืองน่าอยู่ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ การจัดการสภาพภูมิสถาปัตยกรรม การจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยว การจัดการสภาพแวดล้อม การจัดการด้านความปลอดภัย การจัดการด้านเศรษฐกิจ รวมไปถึงการรวมกลุ่มของชุมชนท่องเที่ยวเพื่อให้บริการท่องเที่ยว ทั้งนี้ ควรมีการร่วมกันกำหนดตัวชี้วัดการเป็นเมืองน่าอยู่เพื่อการท่องเที่ยวสีเขียวร่วมกันเพื่อเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนเมืองท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ภายใต้แนวคิดเมืองน่าอยู่โดยภาพรวมในทิศทางเดียวกัน

2.4.1.2 การจัดการภูมิสถาปัตยกรรม การเป็นเมืองท่องเที่ยวสีเขียว นั้น นอกจากการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมแล้ว ยังต้องก่อให้เกิดความสบายตา สบายใจ และสร้างความประทับใจให้กับผู้พบเห็น การจัดการภูมิสถาปัตยกรรมจึงมีความเกี่ยวข้องในส่วนนี้อย่างมาก เพราะตามแนวคิดกลยุทธ์ของธุรกิจบริการ (ศิริฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์, 2555) การจัดการภูมิสถาปัตยกรรมเปรียบเสมือนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวให้มีความสวยงามและสะท้อนถึงภาพลักษณ์ของเมืองท่องเที่ยว นั้น ๆ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการจึงต้องดำเนินการวางแผนพัฒนาภูมิสถาปัตยกรรมของเมืองกระบี่ให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่

2.4.1.3 การดำเนินการแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการควรรณรงค์ กระตุ้นและส่งเสริมกิจกรรมการใช้ชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมกับชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดกระบี่ให้ดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีการลดการใช้พลังงานทั้งพลังงานไฟฟ้า หรือพลังงานเชื้อเพลิง รวมไปถึงการส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานทดแทนในจังหวัดกระบี่ อาทิ พลังงานไฟฟ้าส่องสว่างจากพลังงานโซลาร์เซลล์ การใช้พลังงานก๊าซชีวภาพในการปรุงอาหาร เป็นต้น

2.4.1.4 การแยกขยะและการลดผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม สิ่งที่ภาคชุมชนท้องถิ่นสามารถมีส่วนร่วมกับการสร้างเมืองสีเขียวคือ การแยกขยะและการลดผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมด้วยการส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นมีการแยกขยะด้วยการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนแผนในการจัดเก็บขยะที่มีการดำเนินการอย่างจริงจัง และดำเนินการคัดแยกขยะโดยรวมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นก่อนการนำไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นการหมักทำปุ๋ยหมักและน้ำหมักชีวภาพ หรือการจำหน่ายเพื่อสร้างมูลค่า หรือนำไปกำจัดตามกระบวนการที่ถูกต้องและส่งผลกระทบท่อสิ่งแวดล้อมที่น้อยที่สุดต่อไป

2.4.2 การจัดการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว

การจัดการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวมีความเกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวเนื่องจากธุรกิจท่องเที่ยวล้วนแต่กำหนดกลยุทธ์การตลาดและพัฒนาส่วนประสมทางการตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว หรืออุปสงค์ทางการท่องเที่ยว (Tourist Demands) ซึ่งแนวทางที่นำไปสู่การ

ท่องเที่ยวสีเขียวต้องอาศัยการกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวให้ชัดเจนและดำเนินการสื่อสารการตลาดไปยังนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายต้องการเข้ามาใช้บริการในธุรกิจท่องเที่ยว โดยมีแนวทางที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.4.2.1 การจัดการธุรกิจท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำ โดยธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ต้องกำหนดแนวทางการดำเนินการแบบคาร์บอนต่ำที่ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายส่วน ดังแสดงในภาพที่ 2.3 ที่ต้องดำเนินการจัดการด้านขยะ พลังงาน และน้ำ และต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของพนักงานในการขับเคลื่อนการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำ และการร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่นรายรอบธุรกิจเพื่อดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำอย่างเต็มที่ รวมทั้งการขยายผลไปนอกเหนือจากธุรกิจ แต่นำไปสู่การขับเคลื่อนสังคมแบบคาร์บอนต่ำ

2.4.2.2 กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ ธุรกิจท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับการจัดการการท่องเที่ยวสีเขียวควรพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด โดยใช้พลังงานต่าง ๆ เท่าที่จำเป็น เพราะกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไม่ได้แต่เพียงการลดปริมาณคาร์บอนสู่ชั้นบรรยากาศ แต่ยังเป็นการสร้างจิตสำนึกและกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติตัวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลเป็นจุดเริ่มต้นของการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวต่อไป

2.4.2.3 การสื่อสารการตลาด ธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวต้องให้ความสำคัญกับการสื่อสารจุดยืนหรือตำแหน่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวสีเขียวของธุรกิจให้กับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการกำหนดขอบเขตหรือแนวทางในการดำเนินธุรกิจให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้และเข้าใจ และดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจหรือให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

2.4.3 การจัดการนักท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม

โดยสิ่งที่สำคัญคือ การกระตุ้นและจูงใจให้นักท่องเที่ยวดำเนินการท่องเที่ยวแบบมีความรับผิดชอบต่อสังคม นั่นคือ การมีจิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อม หรือสิ่งที่ Sheth et al. (2011) เรียกว่า “Mindful Mindset” เนื่องจากสิ่งนี้นักท่องเที่ยวให้คุณค่า หรือมีความต้องการจากการท่องเที่ยวจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ธุรกิจท่องเที่ยวต้องให้ความสำคัญและการเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ดังนั้น หากนักท่องเที่ยวมีจิตสำนึก หรือมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมจะส่งผลต่อการเรียกร้องหรือการร้องขอสิ่งอำนวยความสะดวก หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ต้องใช้พลังงานจำนวนมาก หรือก่อให้เกิดการปล่อยปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เข้าสู่ชั้นบรรยากาศจำนวนมาก ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนควรมีการดำเนินการดังนี้

2.4.3.1 การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวสีเขียว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยว อาทิ สำนักงานจังหวัดกระบี่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เทศบาลเมืองกระบี่ องค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยว และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง และสร้างความชัดเจนในยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ โดยใช้สื่อสัญลักษณ์ตราสินค้า “Green Krabi” ที่แสดงดังภาพที่ 2.4 ในการนำเสนอให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่องเพราะภายใต้สื่อสัญลักษณ์นี้ การ

ท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ยังสามารถสร้างประสบการณ์ที่แตกต่างจากการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ได้อย่างชัดเจน

2.4.3.2 การสร้างวัฒนธรรมสีเขียว ดังที่ได้กล่าวไปในการพัฒนาสื่อสัญลักษณ์ตราสินค้า “Green Krabi” สิ่งที่ทำให้มีความสำคัญและนำมาพัฒนาเป็นตราสัญลักษณ์คือภาพที่สื่อถึง “วัฒนธรรมสีเขียว” ที่เป็นหนึ่งในการนำเสนอถึงอัตลักษณ์และตัวตนของการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ อาทิ สำนักงานจังหวัดกระบี่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เทศบาลเมืองกระบี่ องค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยว และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจึงต้องร่วมกันสร้างวัฒนธรรมสีเขียวให้เกิดขึ้นตั้งแต่หน่วยงาน ธุรกิจ และภาคสังคม เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้พบเห็น เรียนรู้ สัมผัส และบูรณาการตนเองกับวัฒนธรรมสีเขียวของจังหวัดกระบี่จนเกิดเป็นความเคยชิน (Habitus) ต่อไป

2.4.4 การจัดการนโยบายและกลยุทธ์การบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ

หน่วยงานภาครัฐเป็นหน่วยงานสำคัญที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการสนับสนุน อำนวยความสะดวกและการสร้างบรรยากาศที่สอดคล้องกับการขับเคลื่อนเมืองท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ โดยหน่วยงานภาครัฐนอกเหนือจากหน่วยงานส่วนราชการภายในจังหวัดกระบี่ ยังรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ ในส่วนนี้เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงสาธารณสุข กรมตำรวจ กรมโยธาธิการ กรมทางหลวง กระทรวงยุติธรรม และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวด้วยการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบที่จะส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ โดยมีแนวทางที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.4.4.1 การกำหนดทิศทางที่ชัดเจน สิ่งที่สำคัญในการขับเคลื่อนเมืองท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ คือ การกำหนดทิศทางและนโยบายของหน่วยงานภาครัฐให้ชัดเจน โดยการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เมืองท่องเที่ยวสีเขียวต้องมีการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม และต้องลงลึกไปถึงการขับเคลื่อนผ่านชุมชนท้องถิ่นโดยเปิดโอกาสให้มีการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วม เพียงแต่หน่วยงานภาครัฐจะขับเคลื่อนอย่างไรให้ชุมชนท้องถิ่น รวมไปถึงผู้ประกอบการท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมเนื่องจากปัญหาส่วนหนึ่งของผู้ประกอบการรายย่อยคือ การดำเนินการที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายทำให้ธุรกิจส่วนหนึ่งไม่สนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมใด ๆ ของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งในปัจจุบัน แผนยุทธศาสตร์ด้านเมืองท่องเที่ยวสีเขียวถูกบรรจุลงในแผนการดำเนินงานของสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่

2.4.4.2 การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ซึ่งเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานที่สามารถอำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวในระหว่างที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ไม่ว่าจะเป็นไฟฟ้า น้ำประปา ระบบการติดต่อสื่อสาร การดูแลด้านสุขภาพชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนคุณภาพชีวิตทั้งของคนในจังหวัดกระบี่ และนักท่องเที่ยวที่สามารถเข้าถึงบริการต่าง ๆ ของภาครัฐอย่างเท่าเทียม

2.4.4.3 การพัฒนาระบบคมนาคมและการจราจร โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาถนนและเส้นทางคมนาคมให้มีความปลอดภัยและรองรับกับการเดินทางท่องเที่ยวของ

นักท่องเที่ยว ซึ่งไม่จำเป็นต้องนำไปถึงตัวแหล่งท่องเที่ยว แต่เน้นสภาพและความปลอดภัยเป็นสำคัญ นอกจากนี้สิ่งที่สำคัญคือ ระบบการขนส่งมวลชนในแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องมีการวางแผนในการพัฒนา ระยะยาวเพื่อรองรับทั้งการใช้งานและการบริการของประชาชนและนักท่องเที่ยว ซึ่งสามารถลดทั้งผลกระทบด้านการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เข้าสู่ชั้นบรรยากาศ ยังเป็นการอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยว ซึ่งจังหวัดกระบี่ในปัจจุบันสามารถเดินทางเชื่อมโยงจากแหล่งท่องเที่ยวและจังหวัดอื่น ๆ ได้ทางเครื่องบิน รถยนต์ และเรือ แต่ยังคงขาดการเชื่อมโยงด้วยรถไฟที่เป็นหนึ่งในการคมนาคมขนส่งที่สามารถขนส่งคนจำนวนมากได้ในคราวเดียวกันทำให้สามารถลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์โดยภาพรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.4.4 การดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากต่างจังหวัดหรือต่างประเทศให้ความสำคัญมากในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว ด้วยเหตุนี้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อาทิ ตำรวจ แพทย์ กู้ภัย ป้องกันจังหวัด ดับเพลิง เป็นต้น ต้องให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมในการช่วยเหลือและดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และที่สำคัญ เทศบาลเมืองกระบี่ควรบูรณาการกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ รวมถึงองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดกระบี่ในการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยในด้านการติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) ทั่วเมืองกระบี่ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ซึ่งเป็นการป้องกันอาชญากรรมแบบเชิงรุก (Proactive Protection) ที่เป็นการเตือนให้คนที่อาจจะก่อเหตุร้ายต้องระมัดระวังและตัดสินใจไม่ก่อเหตุในที่สุด

2.4.4.5 การบังคับใช้กฎหมาย เนื่องจากการดำเนินการของธุรกิจท่องเที่ยวในปัจจุบันในหลายพื้นที่ธุรกิจส่วนหนึ่งที่มีการดำเนินการและได้รับอนุญาตที่ถูกต้องตามกฎหมาย และที่เหลือนี้อาจมีการดำเนินการที่ไม่ถูกต้อง ปัญหาที่สำคัญคือ การบังคับใช้กฎหมายที่เคร่งครัด และกระตุ้นให้ภาคธุรกิจดำเนินการตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมให้ถูกต้อง โรงแรม/ที่พักหลายแห่งที่ไม่ได้ขออนุญาตที่ถูกต้องและขาดระบบในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ดังนั้น สิ่งที่สำคัญคือ การมีหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ และมีสิทธิ์ในการยกเลิกใบอนุญาต หรือสั่งปิดกิจการหากธุรกิจนั้น ๆ ไม่ได้ดำเนินการที่ถูกต้องตามกฎหมาย และหน่วยงานดังกล่าวสามารถสุ่มตรวจได้ตลอดเวลา สืบเนื่องจากการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องข้างต้นควรเร่งให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ไม่ว่าจะเป็นด้านการจราจร ด้านอาชญากรรม หรือด้านต่าง ๆ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจจะดำเนินการวิเคราะห์ความเสี่ยงจากการท่องเที่ยวต่องานที่รับผิดชอบและร่วมกันกำหนดแนวทางป้องกัน ซึ่งโดยส่วนมากความเสี่ยงที่เกิดขึ้นอาจจะเกี่ยวข้องกับการละเลยต่อกฎหมายที่กำหนดไว้ อาทิ การก่อสร้างอาคาร การบำรุงรักษาสภาพเครื่องยนต์ให้สามารถใช้งานได้ดี การควบคุมระยะเวลาในการขับขี่ยานพาหนะติดต่อกันเพื่อป้องกันความเหนื่อยล้าที่จะก่อให้เกิดอุบัติเหตุ การควบคุมความเร็วของขี่ยานพาหนะในการขับขี่ การจัดเตรียมพนักงานดูแลความปลอดภัยในกิจกรรมการท่องเที่ยวแต่ละประเภท ไม่ว่าจะเป็นชายหาด สระว่ายน้ำ ทางทะเล หรือการกำหนดให้ต้องมารเตรียมทุนทางทะเลระหว่างการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านน้ำ การบังคับให้ผู้ขับขี่จักรยานต้องสวมใส่เสื้อผ้าสะท้อนแสง และติดตั้งไฟส่องทาง เป็นต้น ดังนั้น การบังคับใช้กฎหมายจึงเป็นการป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นต่อชีวิตและทรัพย์สินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.4.6 การจัดการผังเมืองรวม โดยหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผังเมือง หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมืองกระบี่ เป็นต้น ควรมีการจัดการผังเมืองรวมโดยมีการพิจารณากำหนดพื้นที่สีเขียว และพื้นที่ใช้สอยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวสีเขียวให้มีสัดส่วนที่เหมาะสม และจัดหาพื้นที่ในการสร้างพื้นที่สีเขียวให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ รวมถึงการกำหนดพื้นที่ที่ไม่ควรมีการใช้ประโยชน์ทั้งทางน้ำและทางบกที่อาจจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในอนาคตได้

2.4.4.7 การประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง ในการดำเนินการโครงการเมืองท่องเที่ยวสีเขียว หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องทั้งกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในจังหวัดกระบี่เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนความร่วมมือในการขับเคลื่อนเมืองท่องเที่ยวสีเขียว โดยในงบประมาณปี 2559 พบว่า ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด มีงบประมาณในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวประมาณ 11 ล้านบาท ดังนั้น สิ่งที่สำคัญประการหนึ่งของการขับเคลื่อนเมืองท่องเที่ยวสีเขียวคือ การสร้างการตระหนักรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวสีเขียวให้กับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

2.4.4.8 การกำจัดขยะที่เป็นระบบและได้มาตรฐาน ปัจจุบัน เทศบาลเมืองกระบี่มีนโยบายเกี่ยวกับการขับเคลื่อนเมืองน่าอยู่ยั่งยืน โดยวางแนวทางสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมด้วยการจัดการขยะต้นทางสู่ที่ทิ้งขยะ โดยมีแผนในการสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานขยะ ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ในช่วงการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แต่กิจกรรมปัจจุบันที่ได้ดำเนินการคือ การจัดทำโครงการ Zero Waste ในโรงเรียนและศูนย์เด็กเล็กในสังกัดของเทศบาลเมืองกระบี่ให้เป็น Eco School เนื่องจากปัจจุบันข้อมูลจากกองสาธารณสุข เทศบาลเมืองกระบี่พบว่าเทศบาลเมืองกระบี่ต้องรับภาระในการกำจัดขยะ 150 ตันต่อวัน โดยเป็นขยะในเขตเทศบาล 70 ตัน และที่เหลือมาจากนอกเทศบาล ดังนั้น สิ่งที่สำคัญคือ การรณรงค์เรื่องการแยกขยะของประชาชนชาวจังหวัดกระบี่ และเทศบาลเมืองกระบี่ต้องวางแผนในการจัดการการกำจัดเก็บขยะระหว่างขยะทั่วไป กับขยะรีไซเคิล

บทที่ 3

สรุปภาพรวมและข้อเสนอแนะ

3.1 สรุปภาพรวมการวิจัย

การศึกษาในแผนงานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ โดยประกอบไปด้วยการศึกษาใน 3 โครงการย่อย ได้แก่ การพัฒนาเมืองต้นแบบการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่โดยอาศัยแนวคิดเมืองน่าอยู่ การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ และการพัฒนาตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ โดยมีสรุปผลโดยภาพรวม ดังนี้

3.1.1 การพัฒนาเมืองต้นแบบการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

ในการศึกษาของโครงการย่อยที่ 1 เพื่อพัฒนาเมืองต้นแบบการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ภายใต้แนวคิดเมืองน่าอยู่ โดยศึกษาทั้งในมิติของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยว อาทิ เทศบาลเมืองกระบี่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดกระบี่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ เป็นต้น และมิติของชุมชนท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากในการพัฒนาเมืองท่องเที่ยวสีเขียว ผู้วิจัยประยุกต์แนวคิดเมืองน่าอยู่ (Livable City) ในการศึกษาครั้งนี้ ดังนั้น จึงต้องดำเนินการกำหนดตัวชี้วัดเมืองน่าอยู่ตามมุมมองของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่ รวมไปถึงการพัฒนาชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวสีเขียว

โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในจังหวัดกระบี่ส่วนใหญ่มีการรับรู้เกี่ยวกับเมืองน่าอยู่ และมีความต้องการให้นักท่องเที่ยวชื่นชอบกระบี่และเห็นว่าเป็นเมืองน่าเที่ยวมากที่สุดในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ กระบี่ควรมีการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างเต็มรูปแบบ และเมืองกระบี่น่าอยู่เพราะผู้น่ารักและมีน้ำใจ และที่สำคัญ กลุ่มตัวอย่างไม่ได้มองว่าการเป็นเมืองท่องเที่ยวทำให้กระบี่น่าอยู่น้อยลง อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่พบจากการท่องเที่ยวในมุมมองของประชาชนจังหวัดกระบี่คือ ของแพงขึ้น หรือค่าครองชีพสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้รับจากการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม นั่นคือประชาชนหรือชาวจังหวัดกระบี่พบปัญหาค่าครองชีพสูงขึ้น รองลงมาคือ ปัญหาขยะ และทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างระบุว่าในการสร้างเมืองน่าอยู่ ผู้ที่ควรมีส่วนร่วมในการสร้างเมืองน่าอยู่มากที่สุดคือ ประชาชนชาวจังหวัดกระบี่เอง รองลงมาคือ หน่วยงานภาครัฐระดับจังหวัด และหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นตามลำดับ โดยปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ด้านการศึกษา การรักษาพยาบาล การปลอดภัยเสพติด บริการสาธารณะ ฯลฯ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเป็นเมืองน่าอยู่มากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ด้านการมีงานทำ รายได้ดี การว่างงานต่ำ ฯลฯ และด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ด้านผังเมือง ภูมิทัศน์ การกำจัดขยะ บำบัดน้ำเสีย ฯลฯ

ในการสอบถามเกี่ยวกับตัวชี้วัดเมืองน่าอยู่ด้านต่าง ๆ สามารถสรุปผล 5 อันดับแรก ดังนี้

ตัวชี้วัดเมืองน่าอยู่มิติด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบไปด้วยตัวชี้วัด 5 อันดับแรก ดังนี้

1. สภาพภูมิอากาศ
2. ความสะอาด ปริมาณขยะและการจัดการ
3. พื้นที่สีเขียว
4. พลังงานสะอาด
5. การออกแบบบ้านหรือชุมชนโดยคำนึงถึงระบบนิเวศ

ตัวชี้วัดเมืองน่าอยู่ในมิติด้านเศรษฐกิจ ประกอบไปด้วยตัวชี้วัด 5 อันดับแรก ดังนี้

1. ค่าครองชีพ
2. รายได้
3. อัตราการมีงานทำ
4. ความหลากหลายของอาชีพ
5. การลดภาวะความยากจน

ตัวชี้วัดด้านสังคม ประกอบไปด้วยตัวชี้วัด 5 อันดับแรก ดังนี้

1. อธิปไตยไมตรี และความเป็นมิตร
2. ความเป็นเจ้าบ้านที่ดี
3. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชุมชน
4. คุณภาพการศึกษา
5. การอนุรักษ์ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเมือง

ดังนี้

ตัวชี้วัดด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ ประกอบไปด้วยตัวชี้วัด 5 อันดับแรก

1. ปัจจัยด้านสินค้าอุปโภคบริโภค (หาซื้อได้ง่าย)
2. ความพร้อมด้านที่อยู่อาศัย
3. การให้บริการไฟฟ้า
4. การติดต่อสื่อสาร
5. ร้านอาหาร

ตัวชี้วัดด้านการท่องเที่ยว ประกอบไปด้วยตัวชี้วัด 5 อันดับแรก ดังนี้

1. การสนับสนุนด้านความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมของธุรกิจท่องเที่ยว
2. ด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยวของภาครัฐ
3. การสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคม วัฒนธรรมของธุรกิจท่องเที่ยว
4. ด้านการจัดการข้อร้องเรียนของนักท่องเที่ยว

โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในจังหวัดกระบี่ส่วนใหญ่ เชื่อว่ามีความเป็นไปได้ที่จะมีการประยุกต์แนวคิดเมืองน่าอยู่ในเชิงนโยบาย แต่ต้องมีการกำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจนและเป็นระบบ ทั้งนี้ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลข้างต้นไปพัฒนาชุมชนท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบจังหวัดกระบี่ ซึ่งในการพัฒนาชุมชนท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบ ผู้วิจัยนำเกณฑ์ตัวชี้วัดเมืองน่า

อยู่มาพิจารณาพร้อมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ โดยคำนึงถึงความพร้อมและความเต็มใจเข้าร่วม และศักยภาพของชุมชนท่องเที่ยว และได้ข้อสรุปในการเลือกชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็งเป็นชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ โดยมีแนวทางการพัฒนาชุมชนต้นแบบดังนี้

1. การเข้าร่วม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดกฎเกณฑ์ กติกาและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม ภายใต้มุมมองการดำเนินการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนทุ่งหยีเพ็ง โดยมีเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน และความสามารถในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนทุ่งหยีเพ็งมากกว่ารายได้จากการท่องเที่ยว หรือกล่าวได้ว่าเป็นการใช้การท่องเที่ยวเป็นกลไกในการรักษาฐานทรัพยากรทางการท่องเที่ยวให้ยั่งยืน

2. กิจกรรมการท่องเที่ยว โดยชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็งต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนา กิจกรรมการท่องเที่ยวหลัก และกิจกรรมการท่องเที่ยวรองเพื่อให้บริการและตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว และในขณะเดียวกัน กิจกรรมการท่องเที่ยวภายในชุมชนทุ่งหยีเพ็งต้องให้ความสำคัญกับการลดการใช้พลังงานให้มากที่สุด ซึ่งชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็งต้องตั้งเป้าหมายในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ตามระยะเวลาสั้น กลางและยาว

3. การจัดการภูมิสถาปัตยกรรม ภายใต้แนวคิดการจัดการการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำเพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวสีเขียวแล้ว สิ่งที่สำคัญต่อการเป็นเมืองน่าอยู่ คือ การตกแต่งและปรับปรุงสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในหมู่บ้านและชุมชนให้สวยงามและน่ามอง รวมทั้งสามารถสร้างประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การจัดการด้านเศรษฐกิจ ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอันจะนำไปสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน ชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็งต้องสามารถพัฒนาระบบการผลิตแบบพึ่งพาตนเอง ดังนั้น ชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็งจึงดำเนินการโดยอาศัยศักยภาพที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของชุมชนนั้น คือ การเกษตรและประมง โดยชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็งมีเป้าหมายในการขับเคลื่อนการเป็นครัวของลันตา แต่ในระยะแรก สามารถเริ่มต้นด้วยการปลูกพืชผักตามแนวทางเกษตรอินทรีย์ แต่อาศัยการออกแบบพื้นที่เพาะปลูกให้มีความสวยงามและเป็นแหล่งท่องเที่ยวในการเยี่ยมชมดูงานได้ นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริมด้านอาชีพเสริมให้กับสมาชิกชุมชนทุ่งหยีเพ็งด้วย

5. การจัดการด้านความปลอดภัย เป็นสิ่งที่ชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็งต้องสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมชมเยือนต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมถึงการจราจร ซึ่งต้องอาศัยการร่วมกันกำหนดเกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติกิจกรรมท่องเที่ยว และสร้างจิตสำนึกให้กับทุกภาคส่วนทั้งชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็ง หน่วยงานภาครัฐ ผู้ให้บริการนักท่องเที่ยว และตัวนักท่องเที่ยวต่อการคำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นสำคัญ รวมถึงการช่วยกันดูแลนักท่องเที่ยวในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวภายในชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็ง

6. การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวสีเขียว ดังนั้น ชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็งจึงต้องให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม โดยดำเนินการขั้นต้นในด้านของการจัดการขยะ เพื่อลดปัญหาขยะที่อาจจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้วยการแยกขยะในครัวเรือน การนำขยะมาหมักเป็นปุ๋ยหมักและน้ำหมักชีวภาพ ขยะที่สามารถรีไซเคิลสามารถนำไปขายเพื่อสร้างมูลค่าจากขยะ และนำขยะส่วนที่เหลือไปกำจัดโดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

โดยแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวสีเขียว มีดังนี้

Reform การวางแผนผังการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ตามศักยภาพของพื้นที่ ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการต้องให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่นั้น ๆ รวมไปถึงความเปราะบางของพื้นที่ที่จะได้รับผลกระทบจากการเข้าไปใช้ประโยชน์ เนื่องจากในแต่ละพื้นที่จะมีศักยภาพแตกต่างกันตามสภาพพื้นที่และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงต้องมีการวางแผนผังการใช้ประโยชน์พื้นที่ตามศักยภาพ และกำหนดแนวทางในการลดผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติได้

Recheck การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ แนวคิดการจำกัดทำขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่เป็นส่วนที่สำคัญ เนื่องจากบางพื้นที่มีความเปราะบางต่อการเสื่อมโทรมและถูกทำลายจากกิจกรรมของมนุษย์ ดังนั้น ในแต่ละพื้นที่นอกเหนือจากการวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่และการใช้ประโยชน์ ควรมีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่นั้น และมีการติดตามผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

Retreat การฟื้นฟู เนื่องจาก สิ่งที่สำคัญในการจัดการการท่องเที่ยวคือ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะกับทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และวิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่นที่อาจจะมีการเสื่อมโทรม หรือถูกแทนที่ด้วยวัฒนธรรมต่างถิ่น ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการต้องวางแผนการฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวตามบริบทและศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งการอาศัยการจัดการความรู้เข้ามาใช้ประโยชน์ในการฟื้นฟูต่อไป

Reserve การอนุรักษ์ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ พื้นที่สีเขียว สัตว์ป่า สัตว์น้ำ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญที่การพัฒนาชุมชนท่องเที่ยวต้นแบบต้องยึดเป็นแนวทางที่สำคัญ เนื่องจากชุมชนท่องเที่ยวมีการรวมตัวกันไม่ได้เพื่อหารายได้จากทรัพยากรที่มี แต่เป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ วัฒนธรรมและวิถีชีวิต และมีรายได้เป็นผลพลอยได้ ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีการกระตุ้นจิตสำนึกของชุมชนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน รวมไปถึงนักท่องเที่ยวให้มีการท่องเที่ยวอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว

Recreation กิจกรรมการท่องเที่ยว ในการพัฒนาเมืองต้นแบบการท่องเที่ยวสีเขียว สิ่งที่เป็นกลไกที่สำคัญคือ กิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ดังนั้น กิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพต้องสามารถก่อให้เกิดทั้งความเพลิดเพลินใจและประสบการณ์การท่องเที่ยว และที่สำคัญต้องใช้พลังงานเชื้อเพลิงหรือพลังงานไฟฟ้าให้น้อยที่สุด

3.1.2 การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่

ในการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ โครงการย่อยที่ 2 ได้ดำเนินการศึกษากฎการศึกษาการดำเนินการธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ เนื่องจากธุรกิจท่องเที่ยวเป็นหน่วยงานสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนเมืองท่องเที่ยวสีเขียว โดยในการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยโครงการวิจัยย่อยที่ 2 ต้องการศึกษานโยบายในการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว แม้ว่าธุรกิจท่องเที่ยวสามารถดำเนินการตามแนวทางการท่องเที่ยวสีเขียวไม่ว่าจะเป็นแนวทางของมูลนิธิใบไม้เขียวหรือแนวทางตามโครงการริสอร์ทคาร์บอนต่ำ (ZCR) ล้วนแต่มีทิศทางและแนวทางในการดำเนินงานไม่แตกต่างกัน อาทิ การประหยัดทรัพยากรให้มากที่สุดทั้งน้ำที่ใช้ในการอุปโภคบริโภค พลังงานไฟฟ้า พลังงานเชื้อเพลิง เป็นต้น นอกจากนี้ แนวทางที่ดำเนินการยังรวมถึงการบำบัดของเสียทั้งในด้านขยะ และน้ำเสียก่อนที่จะทิ้งออกจากธุรกิจ

อย่างไรก็ตาม ธุรกิจท่องเที่ยวที่มีการดำเนินการธุรกิจสีเขียวมีแนวทางในการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว ดังนี้

3.1.2.1 การดำเนินการเพื่อมุ่งหวังผลการตลาด เพื่อตอบสนองความต้องการและการให้คุณค่าด้านการตระหนักต่อสิ่งแวดล้อมของนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย โดยดำเนินการเพื่อให้ได้ซึ่งมาตรฐานหรือการรับรองจากหน่วยงานต่าง ๆ และนำไปใช้ในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย

3.1.2.2 การดำเนินการเพื่อความยั่งยืน ธุรกิจจำนวนหนึ่งมีการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวอันเนื่องมาจากความตระหนักของผู้บริหารต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ โครงการย่อยที่ 2 ได้ศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของโรงแรมในจังหวัดกระบี่ พบว่า โรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่มีทั้งหมด 1,270 แห่ง มีห้องพักทั้งสิ้น 33,300 ห้อง มีจำนวนห้องเฉลี่ย 26.22 ห้องต่อหนึ่งโรงแรม

โดยในการขับเคลื่อนธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว มีแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

Remind การกระตุ้นเตือน ในระดับเบื้องต้นนี้ ธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่สามารถดำเนินการกระตุ้นเตือนและขอความร่วมมือกับนักท่องเที่ยวหรือผู้มาใช้บริการในด้านการปฏิบัติตัวแบบมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ลดการใช้พลังงาน หรือเน้นการสร้างจิตสำนึกด้วยการติดตั้งป้ายสื่อความหมาย หรือ ป้ายขอความร่วมมือ (Guests) ในห้องพัก ทั้งนี้ ธุรกิจท่องเที่ยวสามารถออกแบบป้ายสื่อความหมายเหล่านี้ให้มีเอกลักษณ์และความโดดเด่นเพื่อสร้างภาพลักษณ์ตราสินค้าของธุรกิจและการดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวหรือผู้มาใช้บริการ การดำเนินการในส่วนนี้เป็นระดับเบื้องต้นที่ธุรกิจท่องเที่ยวควรดำเนินการ

Reduce การลดการใช้พลังงานและทรัพยากรต่าง ๆ ธุรกิจท่องเที่ยวต้องวางแผนในการลดการใช้พลังงานและทรัพยากรต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ ทั้งการคมนาคมขนส่ง การใช้รถยนต์พาหนะ การปิดไฟให้แสงสว่างที่ไม่จำเป็น การลดปริมาณขยะโดยดำเนินการแยกขยะและใช้ประโยชน์จากขยะ การส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานทดแทนหรือพลังงานทางเลือกอื่น ๆ

Replace การเปลี่ยนใช้อุปกรณ์ประหยัดพลังงาน ภายใต้แนวคิดนี้ ธุรกิจท่องเที่ยวควรกำหนดไว้ในแผนซ่อมบำรุงของธุรกิจด้วยการเปลี่ยนอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน อาทิ หลอดไฟ LED เครื่องใช้ไฟฟ้าประหยัดไฟเบอร์ 5 เป็นต้นกับอุปกรณ์ที่เสื่อมสภาพหรือเสีย รวมถึงการเปลี่ยนใช้วัสดุในอาคารที่ช่วยลดการบริโภคพลังงาน หรือใช้แสงสว่างจากภายนอกอาคารในช่วงเวลากลางวันแทนการใช้พลังงานไฟฟ้า สิ่งที่ต้องให้ความสำคัญคือ ต้องไม่เพิ่มปริมาณขยะด้วยการเปลี่ยนอุปกรณ์ก่อนที่จะเสียหายที่เป็นทั้งการสิ้นเปลืองงบประมาณและเป็นการเพิ่มปริมาณขยะโดยไม่จำเป็น

Reuse การนำมาใช้ใหม่ ซึ่งเกี่ยวข้องกับจัดการขยะ และการจัดการน้ำ ซึ่งทั้งการจัดการขยะและการจัดการน้ำสามารถช่วยลดผลกระทบต่อการใช้พลังงานในการกำจัดขยะหรือบำบัดน้ำเสีย รวมถึงปัญหาด้านมลภาวะในพื้นที่ทิ้งขยะและจากขยะที่ไม่สามารถย่อยสลายได้ ดังนั้น ธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่จึงต้องวางแผนการบริหารจัดการขยะ การแยกขยะ การนำขยะมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด เช่น การใช้กระดาษ 2 หน้า การใช้ขวดพลาสติกมาปลูกต้นไม้ เป็นต้น โดยอาจจะส่งเสริมให้มีการประกวดการสร้างวัสดุเครื่องใช้ หรือของเล่นจากขยะ หรือการวางระบบนำน้ำที่บำบัดแล้วมาใช้ในการรดน้ำต้นไม้

Redesign การออกแบบใหม่ ซึ่งเป็นแนวทางที่ ZCR หรือ Zero Carbon Resort ได้ดำเนินการแนะนำธุรกิจท่องเที่ยวที่เข้าร่วมโครงการ โดยให้ความสำคัญกับการออกแบบปรับปรุงธุรกิจโรงแรมที่พัก หรือร้านอาหารให้มีการประหยัดพลังงาน รวมถึงการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่และสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ อาทิ แสงแดด ลม น้ำ ดิน เป็นต้นให้มากที่สุด อันจะนำไปสู่การใช้พลังงานทั้งพลังงานเชื้อเพลิง พลังงานไฟฟ้า หรือพลังงานน้ำให้น้อยที่สุด แต่ไม่ลดประสิทธิภาพในการให้บริการนักท่องเที่ยว ซึ่งในระยะยาว ธุรกิจท่องเที่ยวที่มีการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว มีแนวโน้มค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่ลดลง และได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายอีกด้วย

3.1.3 การพัฒนาตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

โครงการย่อยที่ 3 มุ่งเน้นในการสร้างตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ โดยศึกษา 2 ส่วน ได้แก่ ภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่โดยศึกษาจากมุมมองของนักท่องเที่ยว และอัตลักษณ์ตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่โดยศึกษาจากกรอบปฏิญญากระบี่และการประชุมกลุ่มย่อยกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ รวมถึงการศึกษาจากนักท่องเที่ยว สามารถกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์และอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ได้โดยอาศัยองค์ประกอบ ความสงบ (Peace) ความโรแมนติก (Romantic) และ การผ่อนคลาย (Relax) ภายใต้ใจความหลัก “ประสบการณ์กระบี่ หรือ Krabi Experience” ที่สอดคล้องกับจุดยืนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่สามารถสัมผัสกับประสบการณ์การท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ โดดเด่นและไม่เหมือนใครที่นักท่องเที่ยวไม่สามารถที่จะพบได้ในจังหวัดอื่น หรือแหล่งท่องเที่ยวในประเทศอื่น ๆ ภายใต้ข้อความตำแหน่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ดังนี้

“ประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ”

“Creative and eco-friendly tourism experience for quality tourists

ทั้งนี้ การพัฒนาปฏิญญากระบี่ได้แสดงถึงอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก (จังหวัดกระบี่, 2556) โดยสามารถสรุปอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวโดยภาพรวมของจังหวัดกระบี่ ได้ดังนี้

ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และมีความหลากหลาย อาทิ ชายหาด เกาะ น้ำตก ภูเขา วัด ศิลปวัฒนธรรม น้ำพุร้อน วิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่น ประวัติศาสตร์ เป็นต้น *แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก* ได้แก่ หมู่เกาะพีพี และหมู่เกาะลันตา รวมไปถึงแหล่งท่องเที่ยว Unseen in Thailand อาทิ สระมรกต น้ำตกร้อน เป็นต้น

เมืองท่องเที่ยวที่เน้นการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยประชาคมทุกภาคส่วนในจังหวัดกระบี่มีความตระหนักถึงการท่องเที่ยวคุณภาพ และการเคร่งครัดในจุดยืนและกติกาศึกษาเพื่อธำรงรักษาทรัพยากรทางการท่องเที่ยวให้ยั่งยืน

*ความหลากหลายทางวัฒนธรรม*ที่มีการดำรงอยู่ของสังคมผสมผสานทางวัฒนธรรมและเชื้อชาติ ได้แก่ ชาวไทยพุทธ มุสลิม ชาวไทยเชื้อสายจีน มีการรักษาอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมผ่านสถาปัตยกรรมและวิถีชีวิต

ความเป็นมิตรของชาวกระบี่ภายใต้คำขวัญของจังหวัดกระบี่ที่ว่า “จังหวัดกระบี่ เมืองน่าอยู่ ผู้คนน่ารัก”

3.1.4 แนวทางเชิงนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว จังหวัดกระบี่

ในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว จังหวัดกระบี่ ต้องอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วน (ดังแสดงในภาพที่ 2.5) ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ ในฐานะผู้ที่ควบคุมกลไกภาครัฐในการขับเคลื่อนเรื่องราวต่าง ๆ ของจังหวัดกระบี่ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านระบบสาธารณสุขปลอดภัยขั้นพื้นฐาน ระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบการรักษาความปลอดภัย ระบบด้านสุขภาพ นอกจากนี้หน่วยงานภาครัฐยังเกี่ยวข้องกับภาคประชาชนท้องถิ่นที่เป็นเสมือนเจ้าบ้านที่ต้องให้การต้อนรับนักท่องเที่ยว รวมทั้งการดูแลสภาพบ้านเรือนให้สวยงามและดึงดูดใจ หน่วยงานภาครัฐจึงท่องเที่ยวในการให้บริการนักท่องเที่ยว การสื่อสารการตลาดกับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย รวมไปถึงตัวนักท่องเที่ยวเองที่ต้องสร้างนักท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม การเตรียมการ นำเสนอและสื่อสารให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติตัวในทิศทางที่ดีไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือส่งผลให้น้อยที่สุด

3.2 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

แผนงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ มีข้อเสนอแนะจากการวิจัยดังต่อไปนี้

3.2.1 การวางแผนการสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการสำหรับตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียว โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ ประชาสัมพันธ์จังหวัดกระบี่ สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ สมาคมธุรกิจโรงแรมจังหวัดกระบี่ ควรร่วมกันกำหนดแผนการสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการเพื่อสื่อสารตราสินค้าการท่องเที่ยว “Green Krabi: Krabi Experience” ไปยังนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายและประชาชนในจังหวัดกระบี่อย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างการรับรู้และการเข้าใจของประชาชนและทุกภาคส่วนในจังหวัดกระบี่ในการเป็นเจ้าภาพที่ดีและการนำเสนอกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับภาพลักษณ์การท่องเที่ยวสีเขียวให้กับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวคุณภาพตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่อย่างมีเอกภาพไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากการสร้างภาพลักษณ์ตราสินค้านั้น ต้องอาศัยความเป็นหนึ่งเดียวของทุกภาคส่วนในจังหวัดกระบี่

3.2.2 การกำหนดมาตรฐานการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ เนื่องจากในปัจจุบันธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่มีการประยุกต์ใช้แนวทางการท่องเที่ยวสีเขียวที่แตกต่างกันตามหน่วยงานที่รับผิดชอบ อาทิ Krabi Go Green โดยสมาคมธุรกิจโรงแรมจังหวัดกระบี่ The Best of Krabi โดยหอการค้าจังหวัดกระบี่ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรวมแนวทางการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ด้วยการประยุกต์ใช้ข้อมูลแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวไปประยุกต์ใช้ในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่โดยภาพรวมไปในทิศทางเดียวกัน และดำเนินการสื่อสารสร้างการรับรู้กับธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว

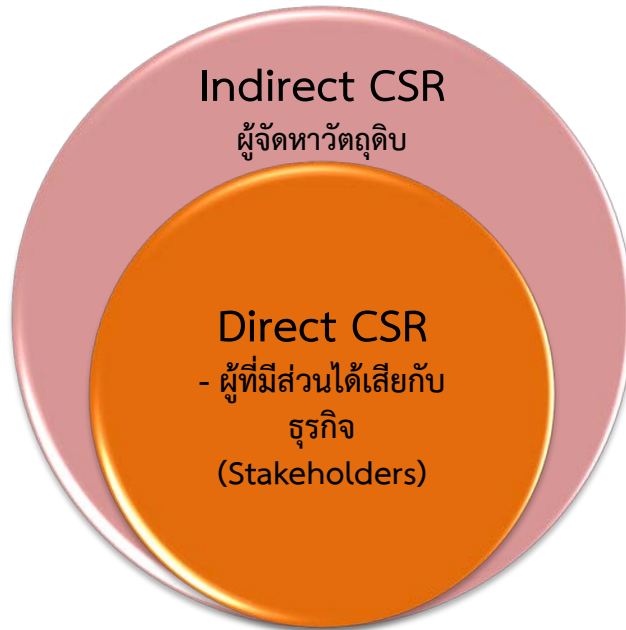
3.2.3 การพัฒนานโยบายเมืองท่องเที่ยวสีเขียวแบบองค์รวม หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงานจังหวัดกระบี่ควรกำหนดนโยบายการพัฒนาเมืองท่องเที่ยวสีเขียวแบบ

องค์กรที่กำหนดเป้าหมายและแผนการดำเนินการเชิงยุทธศาสตร์ในระยะยาว 20 ปี และมีแผนยุทธศาสตร์ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว รวมถึงเป้าหมายและตัวชี้วัดในแต่ละช่วงเพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องวางแผนปฏิบัติการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายโดยรวมต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวสีเขียว นอกจากนี้ควรมีการกำหนดมาตรการในการส่งเสริมให้มีการดำเนินการขับเคลื่อนเมืองท่องเที่ยวสีเขียวทั้งมาตรการจูงใจด้านภาษี ด้านรางวัลในการประกวดเมืองท่องเที่ยวสีเขียวขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น นอกจากนี้ควรมีการกำหนดให้มีการติดตามตัวชี้วัดการเป็นเมืองท่องเที่ยวสีเขียวอย่างต่อเนื่องเพื่อนำข้อมูลในการประเมินไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแผนปฏิบัติการ

3.2.4 การจัดการความรู้ด้านการท่องเที่ยวสีเขียว โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการควรมีการจัดการความรู้ด้านการท่องเที่ยวสีเขียวเพื่อให้ทุกภาคส่วนในจังหวัดกระบี่ และทุกระดับอาชีพ อายุได้เรียนรู้และเข้าใจถึงการดำเนินกิจกรรมสีเขียวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการประหยัดพลังงาน การประหยัดไฟ การลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความรู้กับเยาวชนคนรุ่นใหม่ตั้งแต่เด็กเล็กจนถึงวัยรุ่น เพื่อสร้างวัฒนธรรมสีเขียวให้เกิดขึ้นและเกิดพฤติกรรมกรบรโภคอย่างมีจิตสำนึกต่อผลกระทบกับสิ่งแวดล้อม สังคม และทรัพยากรธรรมชาติ

3.2.5 แนวคิด Double CSR แนวคิด Double CSR คือ แนวคิดการให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจไม่เฉพาะกับผู้ที่มีส่วนได้เสียกับธุรกิจเท่านั้น แต่เป็นรวมไปถึงคู่ค้าหรือผู้จัดหาวัตถุดิบ (Suppliers) ของธุรกิจว่ามีการดำเนินการตามความรับผิดชอบต่อสังคมหรือไม่ เพราะการกระทำใด ๆ ของ CSR ทางอ้อม (Indirect CSR) โดยคู่ค้าหรือผู้จัดหาวัตถุดิบของคู่ค้าของธุรกิจจะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของธุรกิจ ยกตัวอย่างเช่น โรงแรม ก ดำเนินการกิจกรรม CSR มาโดยตลอดทั้งด้านการแยกขยะภายในโรงแรม และว่าจ้างบริษัท ข เป็นผู้กำจัดขยะด้วยการขนส่งไปทิ้ง ณ ที่ทิ้งขยะของจังหวัด แต่การดำเนินงานของบริษัท ข กลับนำขยะไปทิ้งข้างทาง เมื่อมีคนพบขยะข้างทางพบว่าเป็นขยะของโรงแรม ก. ทำให้ภาพลักษณ์ของโรงแรม ก เสียหายแม้ว่าจะมีการดำเนินการตามความรับผิดชอบต่อสังคมมาโดยตลอด นอกจากนี้ ยังมีกรณีหากบริษัท ข มีการใช้แรงงานต่างด้าวและให้ค่าแรงต่ำกว่าค่าแรงขั้นต่ำ รวมถึงใช้งานเกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด การที่โรงแรม ก ยังทำธุรกรรมกับบริษัท ข นับว่าเป็นการส่งเสริมการกระทำที่ขาดความรับผิดชอบต่อสังคมไปด้วย

ภายใต้แนวคิด Double CSR นอกเหนือจากการที่ธุรกิจท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคมแล้ว ยังต้องดำเนินการเฝ้าระวังผู้จัดหาวัตถุดิบ (Suppliers) ของธุรกิจ และไม่ทำธุรกรรมกับผู้จัดหาวัตถุดิบที่ไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งเป็นการร่วมสร้างเครือข่ายธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม

ภาพที่ 3.1 แนวคิด Double CSR

3.3 การใช้ประโยชน์จากงานวิจัย

แผนงานวิจัยนี้ มีการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยโดยผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่เพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวของหมู่เกาะลันตาให้เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว โดยมีการดำเนินการนำเสนอข้อมูลจากงานวิจัยเพื่อรับฟังความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อการพัฒนาปฏิญญาเกาะลันตาเพื่อการประกาศให้หมู่เกาะลันตาเป็นเมืองท่องเที่ยวหมู่เกาะสีเขียว (Green Islands) ที่มีแผนและแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อนำการท่องเที่ยวเกาะลันตาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวสีเขียวต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมการท่องเที่ยว (2559). สถิตินักท่องเที่ยว พ.ศ. 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.tourism.go.th>.
จังหวัดกระบี่ (2556) *ปฏิญญาการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่สู่ความยั่งยืน*. กระบี่: สำนักงาน
จังหวัดกระบี่.
- ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ (2555). *หลักการตลาด* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ท็อป จำกัด
- ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ (2558). พฤติกรรมและความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมของนักท่องเที่ยวใน
แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาด กรณีศึกษา เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี. รายงาน
วิจัยฉบับสมบูรณ์. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
- สุชาติ ฉันทสารัญ ปิยะ ปานผู้มีทรัพย์ และนลินี ทินนาม (2559)
สำนักงานจังหวัดกระบี่ (2557). *รายงานประจำปี พ.ศ. 2557*. กระบี่: สำนักงานจังหวัดกระบี่.
- Pongsakornrungsilp, P. (2011). "Energy Consumption and the Ecological Footprint of
Tourism in an Island Destination: the Case of Koh Samui, Thailand," *PhD
Dissertation*, University of Exeter, UK.
- Sheth, J. N., Sethia, N. K. and Srinivas, S. (2011). "Mindful Consumption: A Customer-
Centric Approach to Sustainability," *Journal of the Academy of Marketing
Science*, 39, 21–39.

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1
รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

การประชุมกลุ่มย่อย
ณ โรงแรมเมอริทอม์ กระบี่รีสอร์ทแอนด์สปา
4 กันยายน พ.ศ. 2558

ผู้เข้าร่วมประชุม กลุ่มหน่วยงานราชการ

ที่	ชื่อ-สกุล	หน่วยงาน	หมายเลขโทรศัพท์
1	นายณรงค์ วุ่นซิ้ว	รองผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่	
2	ผศ.สุภาวดี โพธิยะราช	ผู้ประสานงานโครงการวิจัย อุตสาหกรรมกรรมการท่องเที่ยวและ บริการ (สกว)	081-9714474
3	นางวิยะดา ศรีรางกูล	ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย สำนักงานกระบี่	
4	นางศิริวี วาเล้าะ	ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดกระบี่	081-9635201
5	ผศ.ดร. ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	088-7780180
6	ดร.พิมพ์ภัส พงศกรรังศิลป์	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	095-4275859
7	ดร.ปิยะ ปานผู้มีทรัพย์	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	086-7645666
8	ดร.สมจิตนา คุ่มภัย	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	087-9708931
9	อ.สุชาติ ฉันทสำราญ	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	0876285877
10	น.ส.เตือนใจ สังขภิรมย์	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	083-1024680
11	น.ส.สุคนธ์ทิพย์ อึ้งสกุล	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดกระบี่	084-8986959
12	นายสมศักดิ์ แก้วชนะ	หัวหน้าศูนย์แก้ไขปัญหาการ หลอกลวงและช่วยเหลือ นักท่องเที่ยว	098-0379345
13	น.ส.อมรรัตน์ บุญเดช	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดกระบี่	085-5081779
14	นายธีศิษฐ์ สองเมือง	สำนักงานพลังงาน จังหวัดกระบี่	089-6535731
15	นายวัฒนชัย ไชยรักษ์	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดกระบี่	
16	นางฤทัยรัตน์ ใจสุข	สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดกระบี่	075-611943
17	น.ส.ภาวิตา ยกเส้ง	สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดกระบี่	075-611943
19	นายสรรรภ ไทยเจริญ	อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี	082-2875203
20	น.ส.ปริมา ริเจียนฉาย	สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัด กระบี่	075-612998

21	น.ส.ปาจรีย์ วิชิตะกุล	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดกระบี่	089-6512032
22	น.ส.วิไลวรรณ วิชัยดิษฐ์	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดกระบี่	085-6645651
23	นพ.เฉลิมพล โอสถพรมมา	สสจ.กระบี่	081-8983853
24	นายอินธ์ สันธศิลป์	ทางหลวงชนบท จังหวัดกระบี่	081-6977765
25	น.ส.ศิริพร จันทร์สว่าง	อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ หมู่ เกาะ พีพี	086-6236428

ผู้เข้าร่วมประชุม กลุ่มธุรกิจท่องเที่ยว

ที่	ชื่อ-สกุล	หน่วยงาน	หมายเลขโทรศัพท์
1	นายอมฤต ศิริพรจุฑากุล	ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่	085-8733357
2	นายวัฒน์ เรืองสมุทร	นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่	086-947897
3	นางพัชรา พูลโภคผล	รองประธานหอการค้า จังหวัดกระบี่	081-8938611
4	นายไพฑูรย์ ล่องเพ็ง	ผจก.หอการค้าจังหวัดกระบี่	081-3964169
5	น.ส.โสภา เกาะกลาง	ชุมชนท่องเที่ยวบ้านเกาะกลาง คลอง ประสงค์	086-0727860
6	น.ส.อัมพิกา บันลือศัพท์	โรงแรม มัณฑาวิท รีสอร์ท แอนด์ สปา	
7	น.ส.อุมพร ศรีรักษา	โรงแรม ปกาสัย รีสอร์ท	
8	นายธีรพงษ์ กษิรวัฒน์	สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวเกาะลันตา	081-8671093
9	นางสรทพิริน มั่นสวโรวงส์	โรงแรมอัคราฆนาบนำรีสอร์ท	084-8896589
10	นางกัญญาณัฐ์ พูลสวัสดิ์	สมาคมผู้ประกอบการโรงแรมเกาะลันตา	095-4196444
11	นายพนธกร ศิริพรจุฑากุล	ร้านอาหารเรือไม้	091-1074361
12	นายสมชาติ สาระที	โรงแรม มัณฑาวิท รีสอร์ท แอนด์ สปา	084-5808180
13	นางอรอนงค์ มะคีรินทร์	The Varanda Aonang	086-4768417
14	น.ส.กัสมภาพร ลิ้มปนพงศ์เทพ	สมาคมธุรกิจโรงแรมจังหวัดกระบี่	
15	นายชาญฤทธิ์ เพิ่มทรัพย์	ชุมชนการท่องเที่ยว	
16	น.ส.สมฤดี เกื้อบางจาก	โรงแรมมารีไทม์ ปาร์ค แอนด์ สปา รีสอร์ท	
17	น.ส.สุธิดา สุวรรณโรจน์	KHA	

ผู้เข้าร่วมประชุม กลุ่มหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น

ที่	ชื่อ-สกุล	หน่วยงาน	หมายเลขโทรศัพท์
1	นายสุขอนันต์ พรหมศรี	อบต.ศาลาด่าน	093-6945567
2	นายประดิษฐ์ จันทร์ทอง	อบต.คลองประสงค์	090-9293782
3	น.ส.จิราพร ยิ่งทนต์	อบต.คลองประสงค์	098-0102914
4	นายจรัญ ถิ่นพิบูลย์	อบต.อ่าวลึกใต้	081-9686815
5	นางรีนรมย์ คงแก้ว	อบต.หัวน้ําขาว	089-8712639
6	นายพิมล จงรักษ์	เทศบาลตำบลคลองพน	081-0871073
7	นายสุรสิงห์ ศรีเพชรทอง	อบต.เขาดิน	093-7279818
8	นายพิเชษฐ์ ไชยคชบาล	อบต.เขาทอง	085-4045148
9	น.ส.อุษา สายพันธ์	อบต.กระบี่น้อย	090-1859858
10	นายสมพร บุญฤทธิ์	เทศบาลเขาพนม	080-1449191
11	นายนิกร อุดมศรี	อบต.เขาพนม	084-4423649
12	นายฉัตรพล หอมปรุง	อบต.พรุเตียว	088-207382
13	นายศุภกร ศรีจันทร์	เทศบาลเมืองกระบี่	081-9783078
14	นายปัญญา ทองเพ็ง	อบต. ดินแดง	087-273227
15	นายสุรินทร์ กังแฮ	อบต.อ่าวลึกใต้	081-5352211
16	นาย นราธร หงส์ทอง	ชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหทัยเพ็ง	089-5909173
17	นางภัทรพรรณ จันทร์	อบต.อ่าวลึก	096-2138592
18	นายพิชัย เพ็งนาค	อบต.ปลายพะยา	090-2890256
19	นายชนม์วิทย์ จินาวงค์	อบต.ทับปริก	083-3917361
20	นายสุรัตน์ เจ๊ะมุซอ	อบต.ไสไทย	087-6930366
21	นายธรรมณัท ขยันการ	อบต.ไสไทย	081-38888381
22	นายเจริญ หง้าผา	อบต.ไสไทย	089-4730373
23	นางกัลญา ไชยเหล็ก	อบจ.กระบี่	087-8892540
24	นาย สมบัติ ดำเนินผล	ทต.ปลายพะยา	082-2881192
25	น.ส.ฐิตินันท์ สันติพิทักษ์	อบต.ทับปริก	084-8510384
26	นายวรเทพ ผาสุข	อบต.นาเหนือ	088-8852274
27	นายทชกร บุญทิพย์	อบต.บ้านกลาง	083-0798819
28	นายสมบัติ พวงนุ่น	อบต.บ้านกลาง	084-9645716
29	นาง สุกัญญา หลานนาค	อบต.บ้านกลาง	087-2762699

การประชุมกลุ่มย่อย
ณ ร้านอาหารเรือนไม้ จังหวัดกระบี่
16 ตุลาคม พ.ศ. 2558

ที่	ชื่อ-สกุล	หน่วยงาน
1	คุณอมฤต ศิริพรจุฑาทกุล	ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่
2	คุณรอง ภูเก้าล้วน	นายกสมาคมธุรกิจโรงแรมจังหวัดกระบี่
3	คุณเปล่งยศ สกลกิติวัฒน์	ประธานหอการค้าจังหวัดกระบี่
4	นางพัชรา พูลโภคผล	รองประธานหอการค้า จังหวัดกระบี่
5	นายเดชาธร ขอบุตร	ประธานหอการค้า จังหวัดกระบี่ รุ่งเยาว์
6	คุณอัครา ศรีรักษา	โรงแรมดุสิตธานี กระบี่ บีชีรีสอร์ท
7	นายพนธกร ศิริพรจุฑาทกุล	ร้านอาหารเรือนไม้
8	ผศ.ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
9	อาจารย์สุชาติ ฉันทสำราญ	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมเพื่อร่วมวิเคราะห์ตราสินค้าการท่องเที่ยวสีเขียว จังหวัดกระบี่

3 กรกฎาคม 2559

ณ โรงแรมลันตารีสอร์ท หมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
1	นายสมชาย หาญภักดีปฏิมา	หัวหน้าสำนักงานจังหวัดกระบี่
2	นางสาวภัทราพร เพราพริ้ง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
3	นางสาวลัทธยา คำเอี่ยม	ปลัดอำเภอ เกาะลันตา
4	นางณัชชฎีตพา กุลวิจิตรรังสี	นายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลเกาะลันตาใหญ่
5	นายอนุวงศ์ รอดศรี	เทศบาลตำบลเกาะลันตาใหญ่
6	นางสาวชลลธร ทับทอง	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยว
7	นายอมฤต ศิริพรจุฑากุล	ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่
8	นายวัฒน์ เรืองสมุทร	นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่
9	นายอัครา ศรีรักษา	คณะกรรมการบริหารสมาคมโรงแรมจังหวัดกระบี่
10	นางสาวศิริรัตน์ จีระพิวัฒน์	เจ้าหน้าที่สมาคมโรงแรมจังหวัดกระบี่
11	นายธีรพงษ์ กษิรวัฒน์	นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวเกาะลันตา
12	นางสุประวีณ์ เฟ่งสมบูรณ์	นายกสมาคมโรงแรมอำเภอเกาะลันตา
13	นายนราธร หงส์ทอง	ประธานกลุ่มการท่องเที่ยวชุมชนทุ่งหยีเพ็ง
14	คุณชวาลา ณ พัทลุง	Activity Leader, Kohub
15	คุณมนตรี สามาตุ	-
16	นายหมาดำ แสงพล	สมาชิกกลุ่มการท่องเที่ยวชุมชนทุ่งหยีเพ็ง
17	นายจิระ กสิคุณ	ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาด่าน
18	นางสาวจรรุตา หลั่งจี	Reservation Manager, Royal Lanta Resort & Spa
19	ดร.พิมพ์ภัส พงศกรรังศิลป์	อาจารย์ สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
20	นายอูน แต่เต็ม	บริษัทลันตาทรานสปอร์ตจำกัด
21	คุณอดิธารา แข็งแรง	เจ้าของ อาทยา วิลล่า
22	คุณสัมพันธ์ ปานะ	รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาด่าน
23	คุณเบญจวรรณ บุรณะลัมภา	ผู้จัดการ Costa Lanta
24	คุณพรุนาน พฤติโกคากริน	
25	คุณบุหรัน วิ่งแมน	สมาชิกชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็ง
26	คุณพัชรภาพร แสงพล	สมาชิกชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหยีเพ็ง
27	คุณขวัญกนก กษิรวัฒน์	เจ้าของลันตามาร์ท
28	คุณทงเกียรติ แสงอรุณ	เจ้าของ Where Else
30	นายพาสนา ย่าแหม	เจ้าหน้าที่ป้องกัน องค์การบริหารส่วนตำบลศาลาด่าน
31	นายชุมพล อ่อนหวาน	เจ้าของ โรงแรมโกลเดนเบย์คองเทจ
32	นายกฤษณพ จินดารัตนกุล	ชมรมผู้ประกอบการจินาเที่ยวและมัคคุเทศก์
33	นางสาวจันประไพ โสมปาน์	

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
34	คุณปัทมา พงษ์สุขพัฒน์	เจ้าของบ้านชาวเกาะคอจเทจ
35	นางสาวพิมพ์ระพี พันธุ์วิชาติกุล	แทนนายกสมาคมโรงแรมจังหวัดกระบี่
36	นางสาวฐานีชา เพ็ชรพันธ์	HR โรงแรมทวินโลดส์ เกาะลันตา
37	ผศ.ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
38	นางสาววรางคณา เดชชราดล	เจ้าของอาม่าติ่มซ่า
39	คุณสุรัตน์ เดชชราดล	อาม่าติ่มซ่า
40	คุณภัทราวดี เสกมงคล	Sea Horse ศาลาด่าน
41	นางสาวนิตยา หลังจิ	พนักงาน ลันตาพาเลซ รีสอร์ท
42	คุณนิตติมา กรมบังภา	บริษัท ดำน้ำอิตเดินเดทท์ได้วิง จำกัด
43	คุณสิทธิโชค แซ่แต้	Goodday Lanta Resort
44	นายธีรศักดิ์ แสงชอบ	ผู้ประกอบการโอปอทราเวล
45	นางสาวปาณิสรา สิทธิลาภ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่
46	นางสาวอรชา ชะวารีวะดี	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่
47	คุณไพบูลย์ เกธจารุกร	
48	คุณประสิทธิ์ชัย หนูนวล	เครือข่ายปกป้องอันดามัน
49	คุณสำมาเอ็น กสิคุณ	เจ้าของ อาลามะ รีสอร์ท
50	คุณวันหน๊ะ หาญกล้า	เจ้าของ บ้านลานตา รีสอร์ท
51	ดร.ยอดชาย โชติพัฒน์	เจ้าของ เดอะนริมา
52	นายวิศรุต กสิกุล	เจ้าของลันตาปาล์มบีช
53	นางสาวดารุณี กิจรอบ	พนักงาน ลันตาบ้านนกรีสอร์ท
56	นายสมหมาย คงเจียมศิริ	เจ้าของ ลันตาแคชชัวร์นา บีช รีสอร์ท
55	คุณป.ปัญญาะ บุรินทรภิบาล	ลันตามูนไลท์เบย์รีสอร์ท
56	คุณเตือนใจ บุรินทรภิบาล	ลันตามูนไลท์เบย์รีสอร์ท
57	นายสนาน หวังผล	เจ้าของ ซายังบีช บังกะโล
58	คุณเศรษฐ ศาลิคุปตะ	ผู้จัดการทั่วไป ลันตารีสอร์ท
59	คุณกาญจน์มา ใจกระจ่าง	ผู้จัดการ Royal Lanta Resort
60	นายวิชิต ยะลา	ลันตาทิวริสต์เซ็นเตอร์
61	นางแพรววรรณ โชติบัณฑิต	ผู้จัดการ เดอะนริม
62	คุณอุกฤษฏ์ วิชระคุ้มใจ	เจ้าของ Coco Cape Lanta Resort
63	คุณสกลุพงษ์ สะใจศรี	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาด่าน
64	คุณไพฑูรย์ ศิลป์สะอาด	เจ้าของ J.P.Pool
65	คุณอัศวิน ดุจพินิจพัฒนา	เจ้าของ ร้านอาหารศาลาลันตา
66	คุณอุไรวรรณ ศรีธทอง	พนักงาน โรงแรมภูธรา

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
67	คุณอำนวย ก๊กใหญ่	เจ้าของ แบบบูเบย์รีสอร์ท
68	นางสาวรัชณี กสิคุณ	นักพัฒนาการท่องเที่ยว องค์การบริหารส่วนตำบลศาลาด่าน
69	คุณอัปศุทธอูฟ แปลงชาติ	ผู้จัดการ Kantiang View Resort

ภาคผนวก 2
รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้ข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์

1. นายพินิจ บุญเลิศ	ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่
2. คุณวิยะดา ศรีรางกูล	ผู้อำนวยการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่
3. คุณศิริวี วาเลาะ	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่
4. คุณอุมาพร ศรีรักษา	ผู้จัดการทั่วไป โรงแรม ปกาศย์รีสอร์ททแอนด์สปา
5. คุณกัจจา กาละวงศ์	รักษาการ ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข เทศบาลเมืองกระบี่
6. คุณณฐนนท์ สูงเอก	เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองกระบี่
7. คุณเอกพงษ์ ล่องลอย	เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองกระบี่
8. คุณนราธร หงษ์ทอง	ประธานกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทุ่งหยีเพ็ง
9. คุณธีระพจน์ กษิรวัฒน์	นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวเกาะลันตา จังหวัดกระบี่
10. คุณอมฤต ศิริพรจุฑากุล	ประธานสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่
11. คุณศุภกิจ นันทะวรการ	ผู้ประสานงานโครงการ ZCR
12. คุณกัลยา ช่วยเหล็ก	องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

ภาคผนวก 3

ภาพการเก็บรวบรวมข้อมูล

การจัดประชุมชี้แจงแผนวิจัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

การเข้าร่วมงานประชุมทางวิชาการ Zero Carbon Resort

ประชุมกลุ่มย่อยกับชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทุ่งหยีเพ็ง

วิถีชีวิตชาวเกาะปอ

กิจกรรมท่องเที่ยวชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทุ่งหยีเพ็ง

สัมภาษณ์ ASA Lanta

สัมภาษณ์ Narima Lanta

ประชุมกลุ่มย่อยกับหอการค้าจังหวัดกระบี่ และสมาคมธุรกิจโรงแรมจังหวัดกระบี่

สัมภาษณ์ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และประชุมกลุ่มย่อยกับหน่วยงานราชการ

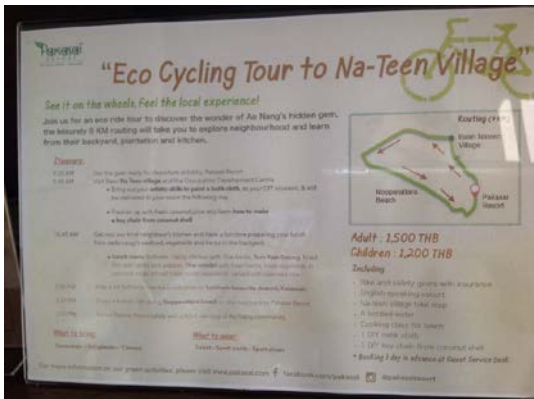

สัมภาษณ์และประชุมกลุ่มย่อยกับกองสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองกระบี่

สัมภาษณ์และสังเกตโรงแรมรายาวดี

สัมภาษณ์และสังเกตโรงแรมปกาศัยรีสอร์ท

การนำเสนอข้อมูลให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ